૫૯૩૮ IV/૧૨ ૨૪૭

ભાગ પેહેલો.

સ્વધર્મનીષ્ઠ પ્રેસ-મુંબઈ-માંડવી.

૫૧૩૮

વૈષ્ણવ ધર્મ પ્રકાશ રાગમાળા

ભાગ પેહેલો.

દોહા.

જે બાની દાની સુમતિ ગુનખાની જગમાત,
સુખસાની તેરી કૃપા ચાહત નિત અવદાત.

આરતી.

મંગલ આરતી શ્રી હરિહરકી બ્રહ્માદિક સુરમાજે । કનકથાર કેરપુરકી બાતી જગમગ જોતિ બિરાજે ॥ સ્યામ સેતઘન કુંદસાહાવનકો ટિન્હર બિછબિછાજે । મણિગણહારમાલ અહિગણકો બામશિવાશ્રી ભ્રાજે ॥ ગાનકરત સબદેવમનોહર બહુબિધિબાજનબાજે । રતનસિંહાસન ઝલકત પ્રભુકે દેખમનોભવ લાજે ॥ સારદશેષ સિદ્ધગુન ગાવત છોડીસકલભ્રમકાજે । બિશ્વરૂપમહિમાહરિહરકો ગાવત શૃતિ સિરતાજે ૧॥

ભજન.

પરબ્રહ્મ ધન તુમ્હારી માયા જીન યહ જગત લુભાયા હે ।
કોઇ અંધા કોઇ લુલા કાના કોઇ સુન્દર બરન બનાયા હે ।
કોઇ દરિદ્ર કિયા નાથ કોઈ સંપતિ મેં ભરમાયા હે ॥
કહિં ધરતી પર ઘાસ ઉગતી કહિં અમૃત ઉપજાયા હે ।
કહિં બરસે કહિં બુંદ ન પડતી, કહીં ધૂપ કહિં છાયા હે ॥
કોઇ ઘોડે ચઢ મૂછ મરોડે કોઈ સંગ દોડાયા હે ॥
હરચરન કહે કરતાકી કુદરત કિયા વહી જી ચાહા હે ॥ ૧ ॥

ભજન.

ચેત સવેરે મનુઆ મેરે એક દિન ચલના હોવેગા, કામ
ક્રોધ મદ લોભ મોહકી સંપતિ બહુત જુ ગાવેગા ।। ખા
ટ પડા ટસકા નહીં જાવે પડા પડા મુખ જોવેગા ।। લા
ખ કરોડ બાનબે ખાંસા ધનકા નાહક ખોવેગા । પુંજી ગઇ
હાથ નહીં એહે લેખા દે દે રોવેગા ।। જીવ પકડ યમરા
જ લઇ જઇહીં પેર પસારિ સોવેગા । હરચરન કહે ભજ
રાધાકૃષ્ણ યહી પાપ તેરે ખોવેગા ।। ૨ ।।

ભજન.

જાગ ગયા તબ સોના કયારે । જો નર તન દેવનકો દુર્લભ
સો પાયા અબ રોના કયારે ।। દારા સુવન સદન મેં ફસી
કે ભાર સબીં કા ઢોના કયારે । હીરા હાથ અમોલખ પાયા
કાચ ભાવ મેં ખોના કયારે ।। ઠાકુર સોં કરિ નેહ અપા
ના ઇન્દ્રિન કા સુખ હોના કયારે । જબ બૈરાગ જ્ઞાન ઉર આ
યા તબ ચાંદી ઔ સોના કયા રે ।। જો દાતા મુખ માગે દે
વે તબ કોડી બ' દોના કયારે । ગિરિધરદાસ ઉદર પુરે પ
ર મીઠા ઔર સલોના કયારે ।। ૩ ।।

ભજન.

રામ ફકીરી રંગ અમીરી હમરી સેર નહીં હે ।। મુંડ મુ
ડાયા ગેરૂવા રંગા દિલ વા રંગ યહી હે । ચાહે ચમારિન ન
ચ નાચ નચાવે કુછ નહીં જાત કહી હે ।। તિલક લગાયા કં
ઠી બાંધી ખોટી ચાલ ગહી હે । તિલક બહાયા મોહ નદી
મેં આલા જાત બહી હે ।। છકે પંજે મેં પડ હરદમ જું
ગ જુગ ફેર સહી હે । માખન તો અલગંટ ગંવાયા પાયા
છાછ મહી હે ।। જિસને પુરા ભાવ કમાયાતિસકી સાખ રહી
હે । દેવ જતન કર રામ મિલન કી સાચી સાન યહી હે । ૪

ભજન

કાંઈ સમજ્યા ન દેખા દિલકા । સાંચા બના ઝિલ મિલકા । કાઈ બકુલા કાછ બીસી દેખ્યા પહિરે ફકીરી ખીલકા । બાહેર મુખ સે જ્ઞાન છાંટતા ભીતર ગેરા છિલકા ।। રામ ભજન મેં ગજબ આલસી જેસે ભરા મજીલકા । ઔર ન કુ પિસમે મેં સુરખા પટતર લોઢા સીલ કા ।। પઢે ગુને કછુ ઐસે વૈસે મહા ધમંડ અકિલ કા । જહરી સખુન મુખ સે નિકલે મેંસલ સાંપ કે બીલકા ।। રામ લગન બિનું જપ તપ જુઠા જુઠા આસ ફજીલકા । કયા કહિએ ગુરદેવ ન પાયા મહેરમ આંખ કે તિલકા ।। ૫

ભજન

ભજત કહ્યા નાહીં રે જદુગરૈયા । કંચન પલંગ બિછાના ગુલ ગુલ તકિઆ ઔર દુલેયા ।। તા ઊપર ગલત કિયા ચાહી ભજને મેં રોગ દેયા । તીન બેર ખાયે કે ચાહી મીસરી દુધ મલૈયાં ।। અંતર મલે ભજનેકી બેરીયા આલસ આ જમુહૈયા । ખેલત હસત તીની પન બીતે પહુંચલ આય બુઢૈયા ।। આઈ અચાનક કાલ ગરાસી કે ઉ ના કરિ હે સહૈયા, દેવ તનકે મિલ આપ ખાવ હે દ્વિજ સેં કરત લંકઈયા ।। સ્યામ રંગ મેં તનિક ન આવત છોડ કપટ ચતુરીયા ।। ૬ ।।

ઠુમરી

યસુદા કે બારે પ્યારે બંસી ફેર બજાજારે ।।ટેકા। પીતબસન કી કછની કાછે કુંજ ગલીન મેં ડોલત આછે ઉર બનમાલ ચાલ મનવાલી નટવર વેષ તું આ જારે । કહે હરચરન છકી બંજનારી રતિ રમ્ભા સુખ જોહે હારે કોટિમદન સોભ પર વારી અદભુત રૂપ દિખાજારે । યસુદા કે બારે ૧

કુમરી

કાન્હ બરજોરી કીન્હી રે મોસો; કુંજગલિન મેં આન કાન્હ બરજોરી કીન્હીરે ॥ટેક॥ કુંવર કન્હાઇ ચિત લિયોહે ચુરાઇ કેસી બંસિયા બજાઇ અતિ હર લીન્હી રે (કાન્હ) હંસિ મુરકાય આય અંગુરી નચાય દધિ દીન્હી હરકાય મટકી છીની રે (કાન્હ) હરચરન કહે સારી હાઢી વ્રજનારી ગારી દીન્હી બનવારી અનરીત કીન્હી રે। કાન્હ બરજોરી કીન્હી બરજોરી કીન્હી રે॥ ૨ ॥

ખેમટા

નયનન કી મત મારો તરવરિયા મેંતો ઘાયલ બિનુ ચોટ ભઇ રે કહર કરેજે કરિયા ॥ કાહે કો સાન દેત બોંકન કી કાજર નેનન ભરિયા । હરીચન્દ બિન મારે મરત હમ મત લાઓ તીર કટરિયા ॥ ૧॥

સોરઠ

હમારે ઘર આઇયો હો સુન્દર સ્યામ ॥ટેક॥ મનમોહન અતિ ચતુર છબિલે અગં અંગ અભિરામ બરસાને સકાકી બિરિયા કીરતિ જુ કે ધામ । સખી રૂપ કરિ પરમ અનુપમ સ્યામા કહિયો નામ ॥ તબ મેં આય મિલુંગી તુમ સોં આનંદ આઠો જામ । ગિરધરદાસ કહત યોં રાધા નખ સિખ રૂપ લલામ ॥ ૧ ॥

ભૈરવી

સુમિરો મન પ્રાતકાલ ગુણનિધિ ગિરધરનલાલ પંકજ લોચન બિસાલ કુંકુમકી તિલક ભાલ અલીકી ઉર મોતિ માલ આવત લટકીતી ચાલ ॥ કુંડલ સત સસી પ્રકાસ સ્યામ અલક તાકે પાસ ઉદે સઘલ કીનો બાસ કેધોં બિબિ

ગ્વાલ બાલ સિર પે લટકીતી પાગ દેખહિં તિય ભરિ સોહાગ ગોકુલ કે ભુરિ ભાગ આવતીં નિહાલ લાલ ॥ કન્ધ ધરે બસન પીત બરસત નવ પ્રીત રીત સોભિત નવ નીત મીત કરખ્યા કર શ્રીગોપાલ । બલ્લભ પદ કમલ આસ આવત ગિરધરનદાસ ઉર મહીં મમ કીજે બાસ મોહન અલિહી કૃપાલ ॥ ૧ ॥

બિહાગ

ઉધો કબ એહેં વૃજરાજ । હમ સબ કર સુધિ જાઇ બિસા રેઉ ભુલિ રાજ સમાજ ॥ એક પલક સત કલપ બિતતું હેં નહિં સુકૃત કછુ કાજ । કરિ અતિ પ્રીત મોહની ડારે પ્રભુ નટવર સિરતાજ ॥ ઇન્દ્રિય ગણુ ગતિ ભયેઉ થકિત અતિ જીમિ બટેર લખિ બાજ । બિશ્વરૂપ હરિ સોં કહિયો અસ કરિયે સરનકી લાજ ॥ ૧ ॥

મલ્લાર

આજ દોઉ ઝુલત રંગ ભરે. સજિસબ સાજ હરે । હરિત કુંજ બન લતા હરિત હે તરિવર હરિત ફરે હરિત ભુમિ નમ હરી હરીમય પંછી હરિત ચરે ॥ હરિત હિંડોલા હરિત ડાર મેં હરિત ડોર જકરે ॥ હરિત બસન ભુષન ઓ આ સન ચામર હરિત હરે । હરિત સખી દોઉ ઓર ઝુલાવત મેઘ રાગ ઉચરે ॥ દોઉ કિશોર તેહિ મધ્ય લસત હેં હ રિત છત્ર સિર ધરે । કોઇલ કીર મોરગન કે મિસ દેખા હિ દેવ ખરે ॥ ૨ ॥

કજરી

કહે મોસે જીયરા લગાએ વાંકે મોહના । કરકે પ્રીત હમકો તજ દીના મથુર નગરિયા મેં છાએ વાંકે મોહના ॥ કાહો જબસે ગએ સૈયાં સુધિહુ ન લીની કુબ્જા સૌત બનાએ

વાંકે મોહના ॥ કાહે ॥ જમુના તટ બંસીબટ ગોકુલ બિન્દ્રા બન બિસરાએ વાંકે મોહના ॥ કાહે ॥ વા દિનકી. સુધ ભુ બ ગએ સબ ધન અંગ દધિ ખાએ વાંકો મોહના ॥ કાહે ॥ સાવન માસ ઘટા ઘન ગરજે બિજુલી ચમક ડરપાએ વાંકે મોહના ॥ કાહે ॥ ભાદોં મેં કજરારી બદરિયા ઝમકી ઝુમ ભરિ લાએ વાંકે મોહના ॥ કાહે ॥ લાલ બિહાલ ભયે હે ગ્વાલિન પાવસ કહવાં બિતાએ વાંકે મોહના ॥ કાહે ॥ ૧ ॥

કજરી

બસે અજબ મહલ રે હમારે પતિયાં દસ દરવજવાં બમે સબ સખિયાં પિયા કે મનાવે નહિં સુને બતિયાં ॥ કરતિ કલોલ દેખાવત શોભહિ નયન સખન દરસાવે મનિયાં બિશ્વરૂપ યહ નગરિ ન એહો મેટિ રે ગયલ દુખ બરસતિયાં

રેખતા

સખીરી નન્દ કે નન્દન તેરે ઘર આજ આવેગે.

(દોહા) તોપર વારૂ ઉરબસી સુન રાધીકે સુજાન ॥
તું મોહનકે ઉર બસી હે ઉરબસી સમાન ॥
તુહી એક ઉર બસી હરિકે દુજી નહી ઉરબસી
હરિકે હજારૈ ઉર બસી હરિકે તુહી કે મન મિલાવેગે

સખીરી નન્દ કે નન્દન તેરે ઘેર આજ આવેગે ૧

(દોહા) જે બરસાને ઉર તેરે તે બરસાને નેહ
હરિ બરસાને આયહે રસ બરસાને મેહ ॥
તેરા યહ દેહ બરસાના ઉન્હે કા નેહ બરસાના
દુતર્કા મેહ બરસાના બરસ લાખો નિભાવેગે ।

સખીરી નન્દ કે નન્દન તેરે ઘરે આજ આવેગે ॥

(દોહા) લાલ લાલ સારી તેરી જો દેખી નન્દલાલ
ભયે લાલસા રી ઉન્હે દેખત કી ઈહી કાલ ॥

ઈધર તન શ્યામ સારી હે ઉધર મન લાલ સારી હે
દોની દિલ લાલસારી હે મિલ જોહર દિખાવેગે ।
સખીરી નન્દ કે નન્દન તેરે ઘેર આજ આવેંગે

(દોહા) બનવારી કે ફુલ ચુન બનવારી જાય માલ ॥
બનવારી ઉર હર હરિ જોબન વારી બાલ ॥
અરી સઘે અભી સુખ સેજ બનવા રી જોબનવારી
નાગર પ્રભુ સ્યામ બનવારી લલક હૃદે લગાવેંગે ।
સખીરી નન્દ કે નન્દન તેરે ઘર આજ આવેંગે ॥૨ ॥

ગજલ,

નહીં રોકે સે રૂકતી હે તબીયત આઇ જાતી હે ।
હેં સો જબ સામગે આતી હે ઉલફત આઇ જાતી હે ॥
ખિયાલેગે સુએ સબ ગુ મેં સામત આઇ જાતીહે ।
મેરે દીલકે દઉલત મુજપે આફત આઈ જાતીહે॥
તુંમારે હિજમે રાતો કો જિસ દમ સરપટકતા હું ।
જબાં પર માલ કે ઊસ વક્ત લજજત આઈ જાતીહે ॥
મુઝે દરદે મુહબત ને કિયા હે નાતવાં લેકિન ।
ઇયાદત કો જો તુહ આતે હે તાકત આઈ જાતીહે ॥
હજારી ગાલિયાં જબ તુમ મુઝે બે વજહ દેતે હો ।
તોમેરી ભી જબાં પર કુછ શીકાયત આઇ જાતી હે ॥
મોરોવ્વત તર્ક કી ઉસ શોખ ને મિલ કર રકીંબોસે ।
મસલ મસહુર હે તાસીર સુહબત આઈ જાતી હે ॥
સહર તક મિનતેં કરતેહિ કરતે વસ્લ કે સબ કો ।
બ મુશકિલ એક દો બોસો કી નોબત આઈ જાતી હો॥૧॥

ગજલ.

કયોં મિલા જાલિમ સે જા દિલ હાય દિલ અફસોસ દિલ ।
ખીંચતા હે કયા જફા દિલ હાય દિલ અફસોસ દિલ ॥

તેંને આલમ કો કિયા હે કતલ મેરે દેખતે ।
તુજ સીતમગર સે મિલા દિલ હાય દિલ અફ્સોસ દિલ ॥
કિસ પરીરૂને છિપાયા દિલ મેરા મિલતા નહીં ।
ઢુંઢતા હું કયા હુવા દિલ હાય દિલ અફ્સોસ દિલ ॥
જાનતા થા મેં કિ વહ આલિમ નિપટ બે રહમ હે ।
કયોં હુઆ થા મુબતિલા દિલ હાય દિલ અફ્સોસ દિલ ॥
દેખકર ઉસ મનહરન કો મુઝસે હોકર અબ જુદા ।
કિસ તરહ સે રમ ગયા દિલ હાય દિલ અફ્સોસ દિલ ॥
કિસ્સે જા પુછું કહાં ઢુંઢું નિશા પાતા નહીં ।
કયા હુઆ તાબાં મેરા દિલ હાય દિલ અફ્સોસ દિલ ॥૨॥

ગજલ

કિસી પરદેનસીકા હે શોક લકા કોઈ તરહ અબ બેસોબતા દે મુઝે । કિ ઉઠાકે વહ પરદહ સરમી હયા જરા અપના જમાલ દીખા દે મુઝે ॥ તેરે દેખને કી તો હે સેંકડો ઢબ નહીં દેખતા મેં તો યહી હે સબબ । કિ તજલી હુસ્ન સે બરકે ગજબ કહીં એસા ન હો કિ જલા દે મુઝે ॥ મુઝે કતલ કિયા તોય ઉસને કહા કિ તુ રંજે અજાબ સે છુંટ ગયા । તેરે સાથ ય મેંને સલુક કિયા મેરે કુસ્તેનાજ દુઆ દે મુઝે ॥ રહી ઈતની બી તાકતો તાબ નહીં કિ જમીં સે ઉઠે અબ ય ખાકનસીં । તેરે કુંચે કી સિમત બલા સે કહીં મેરા ગિરિયે શોક બહા દે મુજ ॥ કઇ જખમ તો ખાઇ પર આજ તલક મિલી લજતે ઈશક ન જેરે ફલકા મેરે જખમે જિગર પે છિડક કે નિમક મજા ઇશક બહાકા ચખા દે મુજ લગે બાતકા મેરે ઠિકાના કહાંકી જબ એક સખુન મેં વહ સહરે બયાં ॥ કબી અરસ વરી પે ચઢા દે મુઝે કબી ફરસ જમી પે ગિરા દે મુઝે નહો દામે બલા

પક જિસમ અગર કરૂં ગુલશન કહશકી સૈર જરૂર કોઇ એસા હોકામિલે પાક નજર કિજે કેદી બલા સે ફ્રુડાદે મુઝે ॥ ૩ ॥

ગજલ.

કુછ ખબર પહલે કદુરત ઓ સફાઇ કીન થી વજહ કોઇ સુલહ કી સુરત લડાઇકી ન થી હમને તો એસા સમઝ કર આસનાઇ કી ન થી ય તવકકહ હમકો તુઝસે બેવફાઇ કી ન થી ॥ થી મુકદ્દર તુમસે દર ન મેરે દિલ કા આઇના બે કદૂરત.થા ઇસે હાજત સફાઇકી ન થી લગ ગયા થા ખ પહનો કુંજે કફસમેં અપના દિલ । હમકી એ સેયાદ કુછ પરવા રિહાઇકી ન થી તુંને કિસકે દીદએ પુર આબ સે પોંછીથી અશ્ક । આજ વો સુર્ખી તેરે દસ્તે હિનાઇકી ન થી દિલ ફરેબોં મેં જો ઉસના આસના કેઆ ગયા ઉસને કયા આગે કિસી સે આસનાઇકી ન થી માહાનું કિસ્તી લિયે નિકલા થા કહીં મિસ્સે ગદા હુસ્ન સે તેરે તમન્ના ગર ગદાઇકી નથી ॥ જાનતે થે ચેનસે ગુજરેંગી રાતેં વસ્લકી હમ નસીં હમકો ખબર રોજે જુદાઇ ન થી ॥ જુલ્ફ ઉસકી હમ સે બલ કરને લગી નાહક જરૂર । દર્દ ન કોઇ બજહ એસી કજ અદાઇ કી ન થી. ॥ ૪ ॥

ગજલ.

ગજબ હે જિસ બુતે કાફિર પે અપના દમ નિકળતા હે નયા તબુતે ઉસકે કુંચે સે હરદમ નિકળતા હે ॥ ન રખ આંખોં પે મેરે આસ્તીને લુત્ફ એ હમદમ કિઅરકે સુર્ખ કે હમરાહ દિલ કા ગમ નિકળતા હે. દિખ્યા કર અપની આં રાઇશ પરી મુઝકો ન ધોખા દે કિસીકે સદા:પન મેં ઓરહી આલમ નિકળતા હે નહી ખાતિર મેં લાતા વહ મેરે

આઝુરદ હોને કા યે સુન રખાહે જાલિમ ને ફુસા દિલ કે મ નિકલતા હે ॥ સમઝ કર અંજનવો સે જિસે દિલ કા રાજ કહતા હું ખજીલ હોતા હું કયા જબ જબ વહ તેરા મહરમ નિકલતા હે ॥ બના દેતા હે કુંચે ફકકા ટેઢે કો ભી સીધા ખિંચા જબ જંત્રી મેં તાર કા સબ ખમ નિકળતા હે ॥ સહીદો સે નહી વાકિફ હે હમ હાં ઈતના વાકિફ હે કોઇ રાતોં કો યાં કરતા હુઆ માતમ નિકલતા હે ॥ ૫ ॥

ગજલ.

વસ્લ કે સબ માખિયાના. ઘરમે તાના ચાંહિયે ।
અપની મસરત ચસ્મ ગરદુ સે છિપાના ચાહિયે ॥
બજમ રિંદામે કીસીકી સરકમી જેખા નહીં ।
ગરદને મીના કો એસાકી ઝુકાના ચાહીએ ॥
નન્હેંનન્હે હાથી પર કારી હે ગુલમે હંદીકા રંગ ।
તું અભી નાદાં હે કયા મેહેદી લગાના ચાહીએ ॥
કોઇ રોવો કોઈ પીટા કોઈ અપના સીર ધુપે ।
આકે હરદમ પાન ઉનકો મુમ કુરાના ચાહીએ ॥
રાતોંકી તન હા ન ફિર હસરાહ ખાદિમ હે જરૂર ।
ફિત નયે મહસરકી ઠોકર, સે લગાના ચાહિએ ॥
બઢતે હે ઉસકે ગલે મેં હર સેં બરમ મિન્નત કે તઉક ।
અપને કેદી કી તુંઝે મિન્નત બઢાના ચાહિએ ॥
ઇશક મજનું કા સહીદી જેબ લેલીને દાયા ।
આશિકે દિવાના કા માશુક દાના ચાહીએ. ॥ ૬ ॥

લાવણી.

અલિફ આપ ગણપતિઃ સભા મેં નિરત કરે નોબત બજતી ।
બે બરદાની ભોલા જિનકી દાસી શક્તિ અબલા જિનકે

ગણુ કહિયે અલબેલા સુંન જિકર ગુની ॥ તેં તા ગીતેં બાતેં સંભુ સૈલ કરનકા જાતિ નહાને બેઠી ગૌરા માતે ક્યા દિલ પૈઠની, સેં સુખ મિલ કે ગાતે અંગ્રા મેલ ઉતારા તુરતે પુતલા બનાયા કરજુગતે વિધા કા ધની ॥ (ઉડાન) જીમ જીવ ઉસમેં ડાલા, હે નામ ધરા ગણપત લાલા, એ ખડા કિયા ચૌકી પર ખુલા, દાલ દેખતે રહેના કિસી કો આને મતિ દેના હાથમેં ત્રસુલ થામે રહના કહે પારબતી ॥ ૧ ॥ જાલ જબ શિવ આતે અપને મન્દિલ કે તબ ધાતે સુખ સે ગનપત ક્યા ફરમાતે નહિં દુગા જાના રે । રિસમેં આએ સંકર મારા ગણુ કે સિર ચકકર સિર ગયા ઈન્દ્રાસન મેં ઉડકર લગી લોથ તંડફન ॥ જે જબ મન્દિલ આતે મુખ સે પૂછે ગોરા બાતે ચોકી બેઠા થા ગણપત ક્યોંકર આએ પાવન (ઉડાન) સીન સુનો રાની ગોરા, શીન સુવન કિસકા થા ખડા. ખાદ સન્મુખ હમસે તો લડા, જવાદ જબ ના હટા હમને ચકકર સે સિર કટા વો તો ફિરતા લોટા લોટા ધંડધંડ ધંડતી ॥ ૨ ॥ તો તુમને ક્યા પાયા ચકકર બાલક પૈ ચલાયા રો રો ગોરા ને ફરમાયા સંભુ સે બચન જો જા જલ્દી સિર કો લાના મેરે બાલક કો જીલાના તન કી તપન બુજાના જદ કરૂ ભોજન ॥ એન અન્ન જદ ખાંઉ અપને બાલક કે વ્રઈ પાંઉ ઉસકે સુરત કે બલ જાંઉ મેરા પ્યારા ગન (ઉડાન) ગન ગયે શિવ સિર ઢુંઢન. ફિરત હંસ્તી થા કુંજન, કાફ કાટ સિર લાયે ફેરન, કાફ કરતબ કરતે ધડ પર જમ્માયા સિર પૂખતે ઉસકે દન્તોં ઉપર જડતે હીરે લાલ માતી ॥ ૩ ॥ ગાફ ગોરા મહારાની ઓ શિવ સંકર અંતર જામી મિલ કે કરતે દીનો પ્રાની આરત ગન કી । લામ લડકા જબ જિયા પાની ગોરા ને જદ પિયા શિવ ને બરદાન દે દિયા જોથી હુબ મન કી ॥ બીમ મુકટ રજલ જલ જલકે ગણુ કે નેગા ચમચમ ચમકે માલા પુહપ કી

અશ્ન અમકે ન્યારી છબિ ઉનકી (ઉડાન) નુ નામ સુન બિ ધન ડરે, વા વા મનકી દેવ કરે, હે હાથ જિસ જન ઉપર ધરે, લાજ અલફ્ લજ્જા રાખે નીચી દુશ્મન કી કર રાખે લડુ મોહબ્બતકા ચાખે મંગલ મુરતી ॥ ૪ ॥ હમ જો ફંડ મેં કહેતે જ્ઞાની અરથા તુજસે પુછતે જલદી કર બાના તા કીદે છોડે બિકટ કથન । ઈન જોગિન સિર ઉપર આયા હસ્તી કા સિર કટ કર રકખા ઉસ હસ્તી પે કિસ્કા સીન કરો મ થન (ઉડાન) વડી ફિકર તુજે લગાઇ, ગુંર રિસાલગિરા સે રાહ પાઇ, પીરબક્સ આસારામ છન્દ મદારી કે સરન મ ગાજી ગાવે ફિકર જામ ગડુ કહે એતી ॥ ૫ ॥

લાવણી.

સરસ્વતિ બેઠ કંઠ મેરે। મેં તો તેરા દાસ આસ ચરનોકી રખુ તેરી ॥ કિ પિરથમ મેં સુમરો તુમકો । સદા સુરસ્વ તિ માતા આશરા તેરા હે હમકો ॥ અકલ બુધ તુહી દેત સબકો । જિસ પર હોતી દયાલ કરતી નિહાલ ઉસ જન કો ॥ ભવન મેં બેઠા મહરાની । કલા તેરી તીન લોક જાની ॥ સુરસ્વતી હે ગુનકી દાની । દર્દવન્દોં કા દુખ હરની ॥ હ રી દુખ દલિદર મેરે ॥ ૧ ॥ હંસકી અસવારી સાજે । ગલે પુલોંકી માલ છત્ર સિર સોનેકા રાજે ॥ શારદા ભવન બીચ રાજે। ઘટો કી ઘનઘોર ટિકોરા નોબત કા બાજે ॥ જો કોઇ દરસન કો આવે । કી હેરે હો નિહાલ જાવે ॥ જોઇ માંગે સોઇ પાવે । કી મનકી ઈચ્છા ભર જાવે ॥ જો મનમેં ધરે રહેં ધીરે ॥ ૨ ॥ કિ હિરદે જ્ઞાન મુઝે દેના । તુમ હો ગુનકી દાતા માતા તનકા દુખ દુર કરના ॥ અરજ મુઝ ગરીબ કી સુનના । દેવ ગ્યાન ઉપદેશ શારદા હું મત કા હાના ॥ કરોં કુછ જન પર અબ દાયા । કિ પરથમ મેં તુમકી ધાયા ॥ સભા મેં તેરેઇ ગુન ગાયા । કલા તેરી બુ

ડી મહમાયા ॥ કિ તુમકો ભાવે સંસારે ॥ ૩ ॥ કિ જો
નર સુરસ્વતિ કો ધ્યાતા નહીં રહે મત હીન ગ્યાન વો
હિરદે મેં પાતા ॥ તુરરે વાલા કુડ મેં કહેતા હુઈ મુઝે
પરસંન સરસ્વતી ગુનકી બિધાતા ॥ રિસાલાગિર મુરસદ
કી દાયા ગ્યાન સરસ્વતી સે પાયા ॥ દયાલચન્દ ને ચંગ
ખડકાયા ॥ મદારીને છન્દ કથ ગયા । કલગી વાલોં કે મા
ન મારે ॥ મેં તો તેરા દાસ આસ ચરનોં કી રખુ તેરે ॥૪॥

લાવણી.

નૃપ સત્તમકી. દેખ તપસ્યા ભયે પ્રસન્ન સંભુ ભોલા ॥ટેક॥
ભક્ત આપનો જાનિ ભગીરથ જટા કા ફંદા છૂટ ખોલા ।
તીન ધાર ભઈ તીન લોક મેં ચૌદહ ભુવન જાકો પરતાપ ।
સુરનર મુની જન સકલ દેવતા સેસ સરીખે કરે હો
જાપ ॥ દરસ પરસ મંઝન કે કીન્હે મિટે સબૈ તન મન
કી તાપ । આગમ નિગમ બખાન કરત હે બ્રહ્મ સનાત
ન આપે આપ । જલ ગમ્ભીર તીર મેં મારી ભીર જાત્રિ
નકા ટોળા ॥ ૧ ॥ જાત કુજાત કિસાન બડા થા કિયા ક
મ જીન કભી ન નેક । ભોર હોત જબ ઘર સે નિકલા
લિયા નામ ગંગાજીકા એકા ધાય બૈલ કો ખોલન લાગા
લગા સીંગ ગિરા હલ કો ફેંક । સુધર ગઇ પાપી કી કાયા
મીટ દુઃખ સુખ ભયો અનેક ॥ ભયો હર રૂપ ગલ નાગ
બિરાજત કર બિભુતકા લિયે ગોલા ॥ ૨ ॥ કોઢી કલંગી
અધમ અધરમી ન્હાય તુરત ફલ પાવે ચારા બ્હે બિરંચ
આસન પર બૈઠે કર રહે બેદાં કા ઉચાર ॥ બહુ શિવ બ્હે કૈલા
સ સિધારે સ્વરૂપ કા કરે બિચાર । કોઈ કૃષ્ણ બ્હે મુરલિ બ
જાવે લખિ યમ દુત ભયે લાચાર ॥ ઉર્ધ્વ લોક કો સકલ સિ
ધારે પાય પાય નિરમલ ચોલા ॥ ૩ ॥ અદભુત લીલા મહા

રાનીકી વાર કર રહી બિહાર । તાચં ચન્દ્ર દુધ સે ઉજવલ હાર ગયે ગજ મુક્તા હાર ॥ હંસનકી પાંવી સરમાતી જિનકી જગ મેં અજબ બહાર । ઇન્દ્ર આરતી સદાં ઉતારે અસ્તુતિ કરી સબી રહે નિહાર કહે હર ચરન દેખિ યહ હઉ ચુક સિંહાસન યમ કા ડોલા ભક્ત આપનો જાનિ ભગીરથ જટા કા બન્ધા છુટ ખોલા ॥ ૪ ॥

લાવણી

શ્રી જે જે ગંગા ધારા । તારની ખલક તેં તારા ॥ ટેક ॥ કહ લગ કહિએ જસ તેરે । તેં તારે સન્ત ઘનેરી ॥ જિસકે તહી કાલ ઘેરે । ટાલતે કરે નહિ દેરે ॥ હે સાધ સન્ત કો દાતા ॥ દરશન સે સંકટ જાતા ન્હાય ગ્યાન અતિ આતા । કાટતી સકલ જંજાલ ધાર તેરી આરા ॥ ૧ ॥ તેરે ચાર દિસાકે નાલે । ચલ રહે નીર સલિલાલે ॥ ક્યા ગાનિ ક્યા કંગાલે । તેરેઈ ચરન સિર ધાલે ॥ તેરી લહારે આનંદ કરની । દુઃખ દારિદ જનકો હરની ॥ શ્રી જે જે ગગા જનની । તેં તાર દિયે રૈદાસ જાનિ જગ સારા ॥૨॥ રાજા ઈન્દ્ર રેન દિન ધાતે । સંકરજી ધ્યાન લગાતે ॥ દાનોચે દૈત થર્રાતે । કરૂના કરિ કરિ જાતે ॥ તે ચાર ખંડ હે રાખે । ડર ઘટી નીર કે ચાખે ॥ એંટકી નઈયા દેતી ખે । જિન ધાએ આડે આએ કાજ સુધારા ॥ ૩ ॥ કહે રિસાલ ગિર કે ચેલે । શ્રી ગંગાજીકા ખ્યાલે ॥ અધર નિરાલી ચાલે । એકલેસે ગાતે દયાલે ॥ દંગલ કે અંદર આયા આકર ચગ ખડકાયા ॥ શ્રી ગંગા રખના દાયા અજિજ ગ્યાનિને તઈ આસરા થારા । તારની ખલક તેં તારા ॥૮॥

લાવણી.

બના બની દસરથજી લાલા. સજે સિર સેહરા બહુત આલા ।.ટેકા સભા સબ મનમે હુલસાઇ । શ્રી રામજી કીન્હી ચતુરાઇ ॥ પલક મેં પિનાક ઉઠાઈ । તોડતે બાર નહી લાઇ ॥ (દોહા) મોહી રતિ રંભા મદન નિરખી છબીલો રૂપ । તીન લોક જય જય કરે છકિત ભયો સબ ભુપ ॥ અજબ છબિ સુરત મતબાલા । બના બનો દસરથ કો લાલા ॥ ૧ ॥ સજે તન જામા જરી કા જોર । ભાલ પર લગી કેસરીયા ખોર ॥ બિલોકે સિયા પિયા કી ઓર । ફિરે નર નારી મગન ચહુ ઓર । (દોહા) મેહંદી લગી સુહાવની કંગના બાંધે હાથ । પીત બસન કટિ સોં કસે લખન બિર લિયે સાથ ॥ પહિરે ગલ મોતિન કો માલા । બના બનો દસરથ કો લાલા ॥ ૧ ॥ અવધ સોં બરાત સજી આઇ । જનક ને બેદી રચવાઈ ॥ ચોક મોતીન કો પુરવાઇ । જાનકી રઘુબર સે બ્યાહી (દોહા) દિયે દાન સનમાન કર પૂજી જન કી આસ । જાચક મંગલ ગાવતે મનમે બઢી ઉલાસ ॥ હરે ત્રિભુવન કે ભ્રમ જાલા । બના બનો દસરથ કો લાલા ॥ ૩ ॥ બિદા ભય રાઘવ મહરાજે । સકલ ગજ બાજી રથ સાજે ॥ દુન્દભી આનંદ કે બાજે । દુખિપુર તિરહુંત છબિ લાજે (દોહા) પરસુરામ કે ગર્બ કો પલ મેં કીન્હો નાસ, મુક્તિ ભક્તિ પાઈ જહાં હર ચરન ચર્ન કે દાસ ॥ દૂર ભયો પલમેં કસાલા । બના બનો દસરથ કો લાલા ॥ ૪ ॥

લાવણી.

કધી તો ફેરા કરો હમન ઘર ગિરવર ગિરધારી । લગા ઉમાહા મુઝે દરસ કબ દેંગે બનવારી ॥ટેકા વો ઠાકુર જદુનન્દન ઝાંકી દિખાય જા આકે । તબફ્રત જીયરા મેરા

તેરે બિન તુમ બિછુંડે મિલ કે ॥ સ્રવન સુની રસ ભરી બ
સુરી મન લે ગયા છલ કે। તજ દિયા આવન જાન મેરે
અહ ઔર જાત સબ કે ॥ યહી મેરે જી કોધ આલી રી ક
રૂં જતન કયા રી ॥ ૧ ॥ મેરે હિરદે બસ ગઇ છબિ વો
પિતામ્બર પટ કી । પ્રેમ પગી બંસી સુન મધુબન નિત
જાઉં સટકી ॥ વો નટ નાગર છેલ લંગર કે કાજ ફિરૂં ભ
ટકી । દહી મહી કર પુકારતી લઇ ગોરસ કી મટકી ।
ઢુંઢ ભઈ હેરાન કહી નહી મિલે મુકટ ધારી ॥ ૨ ॥ તન
મન વ્યાકુલ મેરા બિના દેખે રાધાબર કો । નિસ બાસર
સખિ નીંદ ન આવે રી આલી હમકો ॥ લગત નહિં જી
હમાર હો હમ ભંવર ફિરત બન કો । પત્ર પત્ર ઢુંઢતી ક
દમ કો ડાલન મેં હર કો ॥ ઢુંઢે બન બન બહુત કહું ના
મિલે મુકુટ ધારી ॥ ૩ ॥ રિસાલગિર ઉસ્તાદ બડે હે સાગ
ર ગ્યાનો કે । જિન બતલાઈ રાઈ ખ્યાલ કથ ગાંઉ કૃષ્ણ
જીકે ॥ આસારામ ઔ પીરબકસ કહે કલગી વાલે સટકે
મસહુર હુએ છન્દ રે મુલ્કોંપર દયાલ મદારી કે ॥ ગાવે ર
મપરસાદ ઔ દેબીદીન ફડ મેં ભિડ કે । દોનો ગંગુ કહે
કિ માને શંભુ લેવ લ્યાં કે ॥ બોલે દોલતરામ સદા ગુરરે
કા નકશા હે જારી । લગા ઉમાહા મુઝે દરસ કબ દેવગે બન
વારી ॥ ૪ ॥

લાવણી.

આવેગો નન્દલાલ ડાલેગો બંસીકો જાલ સખિયાં હોવેંગી
બેહાલ સારી બેબસ રી । વ્રજ કે કુંજમે બસકરન બાજે
ગી બેરન બસુરી ॥ટેક॥ તેજીસેં આહીર આવત કાલિંદ્ર કી તી
ર બાજંત બંસી હે ગંભીર બહરી ઔર લસરી । સાબી
ત સાલિસા સનાકરે શ્રીપતિ અંગ માની સસ રી ॥ જી સુ

મ પાવે તાન જાવે આવે વાકી જાન જબસેં બનકબ્પ ડી હે કાન કહે બ્યાન હંસ રી । લલ કસમં શાહદ લાક મ કી હુકમ સેં ગઇ ગસરી ॥ ખેર ખુસી સે જાવો મ ખીચો ખુબ ખબર બતલાવો બંસી સુન્નેસે બાજ આવો ગાવો જસ રી । દયાલ દામોદર બને નિરદઈ હર લે ચિ ત જાય ફંસરી ॥ જરા માન લે બાત કરતી જોક જિક ર દિન રાત મેં ના જાનું જિલત ઘાત કયા દિન દસ રી (વ્રજ કે) રૂપ રંગ લખ લેત હમકો દૂરહિ સે હેત અબ તું તીર ન જાકર ચેત માન આપસ રી। જોર જબર હે જેર કોકલિા જુબાં સે લે કસ રી ॥ સરલી કી ઝનકાર સુનતી સારી વ્રજકી નાર શોભા દિલ કો ડાલ વાર જાગે આલ સ રી ॥ શ્યાબસ ર શ્યામકી શકલ મેં હે એસા રસ રી। સબર સબુરી જાન સૂરત સાફ સાફ પહચાન બં સી સુન્ને સે કર કાન નાગન લે ડસ રી। જબ્બ જોર જરૂર જાયાં હો તીતર સે પસરી પસરી । તરહ તરહ સે આવે તાકત જોર હમે દિખલાવે હમસે કહા કહી હો જા વે ફડકે નસ નસ રી ॥ (વ્રજકે) જાલમ જુલમી જોર જાહર આતા હે બડી ભોર જુલમોં સેં મોહે મન મોર ઓ ર પછી પસ રી। એન અદલ સેં અજબ અકલ સે જલ ચન્દન ઘસ રી ॥ ગાફિલ કરે ન ગોર કરતા ગરજ દ ગા હર ઠોર અવતો તાક રહા કુછ ઓર બીજત મસં રી ॥ કહેર કલ કી ઝોક કાબુતર કે દેતા ટોક જાન જાતી લો રી રોક કહેં સબ અસ રી। કૃષ્ન કન્હૈયા કરે એસા ર ગ કાન્હ હે પારસ રી ॥ ગિરધારી મહરાજ ગાવે ગુન કી રાગની સાજ હમ તો પરમહંસ સી આજ બને જસ ત સ રી (વ્રજ કે) લાવો હમારે ખ્યાલ હુંઢો દિલ્લી ભર મે ચાલ ઉલ્લુ કો દીજે નિકાલ જો રાકસ રી। મન સે બી સારો છિપ્યો ચન્દ્રમા દેખ કે માવસ રી ॥ નિકલા બના

ઔર ખ્યાલ યહ નાવક કી તીર તુ તો ચિડા નહક બેપીરા તુંઝે પુઠભસ રી। બાર બાર મન બાહ વાહ કોયલ તક કર રહી ચસ ચસ રી॥ હરેવા હર આપ હમ તો જંપતે ઉનકા જાપ ગાવેં જમુના સિંધ કી છાપ હે પુરકસ રી॥ બાર યકી સેં કહું માન ભરી હે ઠસઠસ રી॥ દુર્ગાસિંધ કે છન્દ સિંધુ સાયર હે આનન્દ જિનકો સુન સુન કે હું એ બન્દ ભાગે મુચરસ રી। વ્રજ ક કુંઝમે બસકરન વા જૈગી બેરન બંસુરી॥

લાવણી

અસાર ધ્યાન શિવ હરિહરકા રે, કરઆસન વાઘંબરકા, અગડબંબ અગડબંબ ડિમાક ડિમાક ડિં બાજે ડમરૂ શિવ શંકરકા. ॥ ટેક ॥ ૧

અંગ બિભુતિ લગાવ દિયા શિવ,હાથ લીયા નિશદિન ઝોળા,
કૈલાસ હોકર લોટે મસાણુમેં, એ સાહેબ શંકર ભોલા ॥અ.૨॥
ખોપરીમેં ભોજન કરતા, ગિરિજા હયે સો અરધાંગા,
સુરનર મુનીવર ધ્યાન ધરે, કોઇ દેવતા હયે અદભુના. અ ૩॥
ત્રિસુલસે ત્રિપુરાસુર મારયો, તીન નેન દીએ અધિકારી;
નાગન કેરા કુંડલ બીરાજે, ચડે બેલકી અસવારી ॥ અ. ૪॥
કુંડી ને કુરકા લેકર ગૌરી, ઘુંટ પીલાવે નિશદિન ભંગ;
ગળે રૂંઢકી માલા બીરાજે, જટાજુટ ઓર શિર વહે ગંગા.અ. ૫
બિખસે કંઠ હુવા નિલા. ગગન નામ મુખસેં બોલ્યા;
ઠંડા શીતલ લ્હેર હુવાજબ, પ્રેમ મગનમેં શિવ ડોલ્યા .અ. ૬
જો કોઇ માંગે ઉનકુ દેવે, એ સાહેબ શંકર ભોળા,
આક ધતુરા આપ આરોગે, દુધ કુર કોઇકુ દેતા ॥ અ. ॥૭॥
શીંગી શેલી શિવકું સોહીયે. ઝોલે ભગવા બહુ રંગ;
કરકુંડી શિર છત્ર બિરાજે, ગોદડી હે સુંદર નવ રંગ ॥અ॥

એક રાણી તોરી ગોરા પારવતી, દુજી રાણી શિવ અરધંગ,
ત્રીજી રાણી અસલ ભિલાંદે, જટાજુટ શિર વહેતી ગંગા
અસાર. ॥ ૯ ॥
એક રાણી તોરા ચંદન ઘસતી, દુજી જલ ભર લાવેગી ;
તીજી રાણી ધુપ દીપને, ચૌથી જોત જલાવેગી. ॥અ.॥૧૦॥
તુકારામ ઉસ્તાના મોહે, સાહેબ કે અઇસે બહું રંગ,
દેખ દાખલા પોથી પુરાણમે, મતકર બાતા અગડભંગ. ॥
અસાર. ॥ ૧૧ ॥

લાવણી.

જય જય હવે શિવ પરમ પરાક્રમ, ઓંકારે શિવ તમ શરણું,
શિવં નમામી શંકર ભવામી શંકર તુમ શરણં ॥ ટેક ॥ ૧ ॥
દશભુજ મંડલ પંચ વદન શિવ. ત્રિનયન શોભિત શિવ સુખકંદ
જટાજુટ શિવ મુકુટ બિરાજે, શ્રવણે કુંડલ અતિ રમણું ॥જય
જય ॥ ૨ ॥ લલાટ ચમકત રજની નાયક, પચાંભુપ ગવરીશ,
ત્રિસુલ ચમકત ત્રિઘાત શોભા, ડિમ ડિમ બાજે દિન મધુરં ॥
જય જય ॥ ૩ ॥ જય ચરમાંબર વ્યાઘ્રાંબર હર, કપાલ મા
લા ગંગેશ, પંચ વદનપર ગણપતિ શોભા, પૃષ્ટે ગિરિપતિ
જયાં લેશં ॥ જય જય ॥ ૪ ॥ ભસ્મિ લેપિત સરવાંગે હર, નં
દી વાહન અતિ રમણું. વામાંગે ગિરિરાજ બિરાજે, ઘંટા ન.દ
દીન મધુરં ॥ જય જય ॥ ૫ ॥ સિધેશ્વર મમરેશ્વર શંકર,
કપિલેશ્વર શિવ કોટેશં, કપિલા સગમ નિરમળ જળ છે. કોટી
તીરથ ભય હરણં. ॥ જય જય ॥ ૬ ॥ નર્મદા કવેરી સગમ મ
ધ્યે, શાભીત ગિરી શિખરં , ઇદ્રાદિક સુર સેવિત નિશદિન,
રંભા નૃત્યનિ દિન મધુરં ॥ જય જય ॥ ૭ ॥ મંગલ મુર્તી
પ્રલયાકલ્પદ, અદભુત શોભા મૃદુ ભુવનં, શુક સનકાદિક પઠને
સ્તોત્રં, મનવાંછીત ફ્લ ભય હરણં. ॥ જય જય ॥ ૮ ॥ પ્ર

ષ્ટયાષ્ટક પદ માહેશ્વર, રચયતિ નિર્મલ પદ સંગમ. પુર્ણકૃપા ત્રિગુણાત્મ સદાશિવ, પતીત પાવન ભય હરણું ॥ જય જય ॥ ॥ ૯ ॥ શિવ નમામી શંકર ભવામી શંકર હર હર શંકર તુમ શરણું.

શ્રી શિવ સ્વરૂપ દર્શન.

મુખ શિવ શિવ ઓચરેનાં. શિવ રૂપ સમજ દ્રઢ કરનાં૦ ટેક
ગંગ તરંગ અંગ શિર શોભિત, ભાળ બિરાજત ચંદ્ર કળા,
કંઠ રૂંઢમણી માલ બ્યાલ બહુ, ભસ્મભૂત ભય હરનાં. મુ. ૧
સ્ફટિક સ્વેત વત તન કર કાંતિ, નયન કમળ ત્રય ધારી,
ઉમા વામ અંગે સોહત જીન, અદભુત અકળ બિચરનાં. મુ ૨
શિવ સમાધિમે નિજપદ ધ્યાવત, સો શિવ સબ ઘટ બ્યાપ રહ્યા,
દ્રશ્ય ત્યાગ સો શિવપદ દિલ ધર, ફિર ન ચોરાસીમેં ફિરના.૩
સુછમ સ્થુલ સત્ય સબ નાહિં, સત્ય આતમા આપ મહા,
દેવ કૃષ્ણ અનુભવ યહ ગાવત, ભીમજી સત્ય સમજનાં. મુ ૪.

શ્રી રામ દર્શન.

અંતર કો પટ ખોલ રે તોકું રામ મિલેંગે અંતર. ટેક.
સબ ઘટ ઘટ મે રામ રમૈયા, કઠિન બચન મત બોલ રે. તોકું. ૧
રંગ મેહેલમે જ્યોત જગત હે, આસન સેં મત ડોલ રે. તોકું. ૨
ચંદ સખી ભજ બાલકૃષ્ણ છબ, અનહદ બાજત ઢોલ રે. તોકું.૩

શ્રી પ્રેમ લક્ષણા ભક્તિ.

કાહુ બિધ મિલ જાય ગિરધારી, કાહુ બિધ મિલ જાય ગિરધારી;
કોઉ એસા જતન બતાવો, કાહુ બિધ મિલ જાય ગિરધારી. ટેક

ગોકુલ ઢુંડી બિંદ્રાબન ઢુંડીરે, ઢુંડ લીન બ્રજ સારી. કાહું. ૧
અમિલ અજામિલ આપ ઓધાર્યો કીજો સાથ હમારી. કાહુ ૨

શ્રી અખંડ આનંદ.

અનુંભવી આનંદમાં ગોવિંદ ગાવે રે. (બેવાર) ટેક.
વેહેતા જલનાં વેગમાં, પ્રતિબિંબ ન ભાસે રે.
જહાં લગીમન ડગમગે, નહીં બ્રહ્મ પ્રકાશે રે. અનુંભવી ૧
કેસરી કેરી ગંધથી કરી, ફટિક ત્રાસે રે,
આતમનાં ઉદય થકી, અજ્ઞાન નાસે રે. અનુંભવી. ૨
મરિ જીવ્યાનો મારગ તે જન, કોઇક જાણે રે;
મુકુંદદાસ અનુંભવી મહા સુખને માણે રે. અનુંભવી. ૩

શ્રી કૃષ્ણ ભક્તિ

જાગીએ બ્રજરાજ કુંવર નંદકે દુલારે.
નંદ કે દુલારે માત યશોદા કે પ્યારે.
જાગીએં બ્રજરાજ કુંવર નંદ કે દુલારે. ટેક.
સુરજ ઉગો પ્રાત ભયો, છિપ ગયે સબ તારે,
ચંદ્ર કળા હીન ભઇ સુરજ કે અજવારે. જાગીએ. ૧
મથુરાંમે જન્મ લિયો ગોકુલ સધારે,
કંસકો નિરવંસ કીઓ. પુતના પછારે. જાગીએ. ૨
બ્રજપર જબ ઈંદ્ર કોપ, ગુવાલ બાલ હારે,
પ્રભુજી પતિત પાવન, અવિચલ બ્રહ્મ પારે. જાગીએ. ૩
જમુનામેં ગેંદ પડી, ગુવાલ બાલ હારે,
કાલીનાગ નાથ્યા તાતેં, કૃષ્ણ ભયે કારે. જાગીએં. ૪
અસુરનકો નાસ કીઓ, દેવતા સુધારે,
સુર શ્યામ શરણ સાર, દીજીઓ હમારે જાગીએ. ૫

શ્રી રામ ભક્તિ.

જાગીએ રઘુનાથ કુંવર પંછી વન બોલે,
પંછી વન બોલે લાલ. ચિડીઆ વન બોલે. જાગીએ. ટેક
પ્રાત ભાનુ પ્રગટ ભયો, રજનિકો તિમિર ગયો,
ભમર કરત ગુંજગાન. કમલ દલ પ્રફુલે. જાગીએ. ૧
ચંદ્ર કીરણ શીતલ ભઇ, ચકવી પીઆકું મિલન ગઇ,
અતિ સુગંધ અતિ સુગંધ પવન મંદ દોલે.. જાગી ૨
તુલશીદાસ અતિ આનંદ નિરખત મુખારવિંદ,
દીનકું પ્રભુ દેત દાન, આનંદ અમોલે. જાગીએ. ૩

શ્રી જગનાથજીની જાંખી

આજની ઘડીરે ધન, આજની ઘડી;
અમે નિરખ્યા જગનાથ, ધન આજની ઘડી. ટેક
વર્ણ અઢારે એકઠા જમે, રૂડી રીતડી;
એક બીજાના મુખમાં આલે પુરણ પ્રીતડી. આજ. ૧
જગનો જીવન જોઈને જોયું, ભરી આંખડી,
મુખડું દીઠે પાતક નાસે, છાતડી ઠરી. આજ. ૨
રાત દિવસ હ્રદયમાં રાખું, મેલું નહીં ઘડી;
દાસ વેરાનારવામીની સાથે, જીવની જડી. ૩

ગરબી

વહાલો મારો કુંજમાં વાય છે વાંસલી રે લોલ,
નાદે વીધી છે મારી પાંસળી રે લોલ. ૧
હું તો સુણતાં ભુલી સહુ ચાતુરી રે લોલ,
મળવા થઈ છું અતિ આતુરી રે લોલ. ૨
તાલાવેલી લાગી છે મારાં તનમાં રે લોલ,

ગોઠતું નથી કંઇ ભુવનમાં રે લોલ. ૩
માહારૂં ચિત્ત ચોહોટે નહીં ઘરમાં રે લોલ;
પેઠું છે મંન ઘનશ્યામમાં રે લોલ. ૪
સખી હાવાં તો મળી સુખ મહાલીયે રે લોલ,
મહીડું વેચ્યાને મસે ચાલિયે રે લોલ. ૫
સખી મુને મોહન લાગે છે ઘણો મીઠડો રે લોલ,
અવર એહવો તો નથી દીઠડો રે લોલ. ૬
ધંન લ્હાવો તે અવતારમાં રે લોલ.
રમીયે શ્રી નંદકુમારમાં રે લોલ . ૭
વહાલો મળતાં સહુ સુખ આપશે રે લોલ,
સેહેજે સંતાપ સહું કાપશે રે લોલ. ૮
સામળો સાગર ઉલ્હાસનો રે લોલ,
પ્રાણ જીવંન દાસનો રે લોલ. ૯

ગરબો

ગરબે રમવાને ગોરી નીસરયારે લોલ,
રાધિકા રંગીલી અભિરામ વ્રજવાસણી રે લોલ
તાળી દેતા વાગે ઝાંજર ઝુમખારે લોલ. રાધિકા રંગિલી ૧
સંગમાં સાહેલી બીજી છે ઘણી રે લોલ,
કાંઇક કહું તેનાં નામ વ્રીજવાસણી રે લોલ;
તાળી દેતાં વાગે ઝાંજર ઝુમખારે લોલ;
ગિડગિડ તામ છુમ છુમ છુમકે બાજે ઘુઘરારે લોલ તાળી ૨
ચંદ્રભાગાને ચંદ્રાવળીરે લોલ,
ચંપકલતા ચારૂ રૂપ વ્રીજ. તાળી. ગિડગિડ:
લલિતા વિશાખા વ્રીજ મગાળા રે લોલ,
માધવીને માલતી અનુપ વ્રીજ. તાળા. ગિડગડિ. ૩
મન્મથમુદા ને મન આતુરી લોલ
હંસા હરસા ને હીરા નામ વ્રીજ. તાળી. ગિડગિડ;

કેતકી પ્રગલ્ભા પ્રેમ મંજરી રે લોલ,
એ આદે સખી સુખધામ વ્રિજ. તાળી ગિડગિડ. ૪
વિધવિધ વાજીંત્ર વાજે છંદમાં રે લોલ,
તાલ સ્વરે મળી કરે ગાન વ્રીજ. તાળી ગિડગિડ;
લોલ કેહેતાં તે અધર અરૂણ ઓપતા રે લોલ,
લટકે નમી મેળવે સહુ મા વ્રીજ તાળી ગિડગિડ ૫
ખેલ રચ્યો તે વૃંદાવનમાંરે લોલ,
બંસીબટ ચોકરસ રૂપ વ્રિજ તાળી ગિડગિડ;
ગરબો જોવાને ગિરધર આવિયારે લોલ
મોહ્યા નિરખી શ્યામાનું સ્વરૂપ વ્રીજ. તાળી. ગિડગિડ ૬
શ્યામ મોહ્યા તેમ શામની રે લોલ
વાપ્યો બેહુ અંગમાં અનંગ વ્રીજ તાળી ગિડગિડ;
લલિતા લઇ મેળવ્યાંની કુંજમાંરે લોલ,
રસ ભરયાં રમાડાં રતિ રંગ વ્રીજ. તાળી ગિડગિડ ૭
આનંદ સાગર તાંહાં ઊછેળ્યોરે લોલ,
મગન થયાં લાડલીને લાલ વ્રિજ. તાળી. ગિડગિડ
પરમ પવિત્ર એ ચરિત્રનેરે લોલ,
દાસ દયો ગાઇ થયો નિહાલ વ્રિજ. તાળી ગિડગિડ. ૮

ગરબી

રાતલડી, કોહોની સંગે જાગ્યા,
ઘાગ્યેલછોજી નેનબાણ કેઇનાં વાગ્યાં. રાતલડી. ટેક
વાંકલડું તમ સમું કઇયે જોયું,
મોહનછો કઇ મોહિનીયે મન મોહ્યું;
કેઇ પ્રાણ પ્યારી કરી ચિત પ્રોયું. રાત. ૧
ભલા ભગવત વચનના સાચા,
કોહોની કાલે કેવી વધાતા વાચા;
તુરતના તુરત દેખાયા કાચા રાત. ૨

જુઠાસું તંત ન કરવો આજે,
બોલ બોલી શકતા નથી કાંઇ સાજે,
જુઠા સમ ખાતાં લગાર ન લાજો. રાત૦ ૩
હારનાં ચિન્હ દે છે ઉર દેખા,
અધર પર દીસે છે અંજન રેખા,
મળી મળી જાય છે નેત્રની મેખા. રાત૦ ૪
જે સું રમ્યા રજની લાગી તે અમોલી,
ભુલે તેનું નામ જવા એ છે બોલી,
તેનાં સમ તમને કહો દિલ ખોલી. રાત૦ ૫
અબીત છો આવો લગારેક પોહોડો,
પલોઠું પાએ મટે શ્રમ થોડો,
આંગણલે ઉભા આળસ શીદ મોડો. રાત૦ ૬
રાખ્યું મુખ પ્રસન હૃદયમાં દાખી.
જશે ખસી વસ્તુ અમુલિક બાધી.
સમજણી સ્યામા લીધું કામ સાધી. રાત૦ ૭
સામા સામી નેન નેહનાં મળીયાં,
છુટયું માન સુખ સિંધુમાં ભળિયાં.
દયાના પ્રીતમ બેઉ પલંગે ઢળીયાં. રાત૦ ૮

ગરબી.

હું શુ જાણું જે વાલે મુજમાં શું દીઠું,
વારે વારે સામુ જાળે મુખ લાગે મીઠું હું શુ જાણું જે.
હું જાઉ જળ ભરવા ત્યાં પુઠે આવે,
વગર બોલાવ્યો વ્હાલો ઘ્હેલડું ચડાવે. હું શુ જાણું જે
વઢુ ને તરછોડુ તોયે રીસ ન લાવે,
કાંઈ કાંઇ મીષે મારે ઘેર આવી બોલાવે. હું શુ જાણું જે

દુર થકી દેખી વ્હાલો મુને દોડચો આવી દોરે,
પોતાની માળા કાડી પેરાવે મારી કોટે. હું શુ જાણું જે
મુને એકલડી દેખી ત્યાં મારે પાલવે લાગે.
રંક થઇ કાંઇ કાંઇ મારી પાસે માંગે. હું શુ જાણું જે
મુને જયાં જયાં જાતી જાણે ત્યાં એ આવી ઢુકે,
એની દયાનો પ્રીતમ મ્હારી કેડ નવ મુકે, હું શુ જાણુ જે

ગરબી.

રૂપાળા શ્રી રણુછોડજી, રાજ, રૂપાળા શ્રી રણુછોડ છે ટેક
રાત્ર દિવસ મન ભમે છે રસિયામાં,
નીરખવાના ઘણા કોડ છેજી, રાજ રૂપાળા. ૧
શ્રી શકરપણ શિવજીનુ સર્વસ,
ઉપનીષદોની ચોડ છેજી, રાજ રૂપાળા ૨
ઉપમા દેવા નથી કોઇ બીજું,
એ અલબેલો અજોડ છેજી, રાજ રૂપાળા. ૩
એહને મુકીને બીજાને ઉમજે જે,
તેમાં મેરૂ જેવડી ખોડ છેજી, રાજરૂપાળા. ૪
ડાકોરના ઠાકોર નથી વાહલા તે,
સ્વાન વૃષભની જોડ છેજી. રાજ રૂપાળા. ૫
પ્રગટ સુરજ છે સંસારમાં દયા પ્રભુ,
દેખેનાં ઓળખે તે ઘોડછેજી. રાજ રૂપાળા. ૬

પદ રાગ ગરબી.

લટકાળા નંદજીના લાલ હો, કાના કામણગારાહો,
મોહન મોરલી વાળા હો, માવા બહુ મરમાળા હો, ટેક
ગોપી જનને ઘેલી કરવા. વગાડો વિઠલ વેણુ
કામનીઓના કાળજ હરવા, કાના એ તારાં કેહેણુ લટકાળા૧

રાસ મંડળની રચના રમવા, વૃજ વનિતાની સાથ.
ખટ મહિનાની રજની કીધી, નક્કી તે નટવરનાથ. લટકાળા. ૨
બેલડીએ બાળા વળગાડી, નાચ્યા નંદના લાલ,
થન થન થેઇ થેઇકાર કરી બહુ વાહાલા તે જણુંચો વહાલ. ૩
સોળ વરસની સુંદરીઓ સૌ, શોભે શશી સમાન,
એવા અનેક આ શશી સ્વરૂપમાં, ચળકી રહ્યા ભગવાન. લ ૪
અનેક વૃજ વનિતાએ થઇને, દરચો નંદકીશોર.
બેલડીએ બાંઝી સહું બાળા, બોલે બોલ કઠોર. લટકાળા ૫
શાંત થઇ સુંદર વર સૌના, સુણતા સ્નેહે વેણ.
જયસંગના સ્વામીશુ તેથી, નારી સૌ નચવે નેણ લટ. ૬

પદ રાગ ગરબી.

ચાલોને અલબેલી સખીઓ, કૃષ્ણ તણી પુઠે જઇએ,
વિઠ્ઠલવર વિણનું વૃજ વરજી, વિઠ્ઠલવર સાથે વશીએ. ચાલો
છોગાળે છેતરી છેહ દીધી, અણુધાર્યો ઉઠી ચાલ્યો,
નિશ્ચય નાથ નફટ થઈ નાઠો, તે ક્યમ આવે ઝટ ઝાલ્યો. ચા. ૨
સ્નેહ લગાડી સામળીઓ શા માટે પરદેશ પરવરીયો,
પરવરીયો તો ભલે પરવંરીયો, પણ શા સારૂ ઠગ ઠરીયો. ચા ૩
બાળાપણ મદ માનો ફરતો, માખણ મહી ચોરી ખાતો,
પ્રીતમ એમ પજવતો સાને, તે કેમ આજ રીસાઇ જાતો. ચા. ૪
ગોકુળની ગોવાલણી વિણ એ, કોહો કોના ગોરસ ખાશે,
વાહાલા વિણ વૃજવનિતા વચમાં, વાંસલડી કોહો કોણ વાશે ચા ૫
સાચી પ્રીત અમારી સમજી સામળીઆ આ અરજી લ્યો.
જયસંગના સ્વામી શરણાંગત દિન દાસીને દરશન દયો. ચા. ૬

પદ રાગ ગરબી.

દેખ અલી આ રાધે તારો, નટવરનાથ રીસાઈ ચાલ્યો,
કેહે કડવાં શાં કેહેણુ તે કીધાં, કે આ ઝગડો ઘર ઘાલ્યો. દે. ૧

ભાવતું ભોજન નવ કીધું? કે નવ કીધુ કાંઈ કહ્યું ?
શી રસીયાને રાંટ પડી તે, રંગ મહી આ ભંગ થયું. દેખ. ૨
પ્રેમ કરી તે પાન પટીશુ, પાતળીઆને કર ન ધરી;
કે તેકારણુ સામળીએ આ વહાલ તજી વિપરીત કરી દેખ અ. ૩
રંગ રાગ રંગરસીયા સાથે, રંગ ભેર રાધે ન રમી શકી;
જયસંગનો સ્વામી સામળીઓ, તેથી વ્રજ વર્જ્યાજ નકી. દે. ૪

પદ રાગ ગરબી

ના ના સખી નકી મે નટવર નાથને નવ કેહેણુ કહ્યું;
કાળ તણા ક્રમથી નિશ્ચય આ, થવા કાળ તે સેહેજ થયું. ૧
સ્નેહ કરી સામળીઓ મારી, સાથે વાદવિવાદ કરી;
સયન કરી સય્યાપર પોઢી પાછલી રાત્રે કુચ કરી ૨
રમતાં જમતાં રંગરસિયો નિત્ય, દ્વારામતીને યાદ કરી;
નિસાસો નાંખીને રડતો નિશ્ચય નેનમાં નીર ભરી ૩
કોઇ ગોપીએ કાંઇ કહ્યું નથી. કેહેતો સખી સોગન ખાઉ;
જયસંગના સ્વામી વિણુ હું અહી, અવનીમાં બહુ અકળાઉ. ૪

પદ રાગ ગરબી

વ્રજ વનિતા આવું ન વદશોરે, વાંકુ અમારૂં ॥ ટેક ॥
વ્રજ વનિતા આવું ન વદશો, ફોકટ ફુલ્યાં નવ ફરશો,
શાણા સઘળે નવ ઠરશોરે, વાંકું અમારૂં. વ્રજ વનિતા. ૧
કોહો કાળંદરિને કાંઠે, ગોપીઓ કોઇને ગાંઠે;
એક અંકુશ હું તમ માથે રે. વાંકુ અમારૂં. વ્રજ વનિતા. ૨
ભારેખમ થઇ કેમ ભુલ્યા, ચીર કાહાડી જળમાં ઝુલ્યા;
એમ કેમ ડાહાપણમાં ડુલ્યાં રે વાંકુ અમારૂં. વ્રજ વનિતા. ૩
મુકી માનવ મરજાદા, સૌ દેવ ગાંધરવ દાદા,
ગણીયા નવ કોઇ એકાદા રે, વાંકુ અમારૂ વ્રજ વનિતા. ૪

શું શરદ રૂતુની રાતે, મેં તેડયાં હતાં મધ્યરાતે?
રહી રાતિ ગયાં પરભાતે, વાંકુ અમારૂં. વૃજ વનિતાં. ૫
મુજને એકલી ભાળી, સહુ સખીઓ દેઇને તાળી,
ઘેરી લ્યો ઘુંઘટ વાળીરે, વાંકું અમારૂં. વૃજ વનિતા ૬
જળ જમનાંથી જળ લાવી, મુજને હેતે બોલાવી,
બેહેડુલાં લ્યો ઉતરાવીરે. વાંકુ અમારૂં. વૃજ વનિતા, ૭
મને તેડી માખણુ ખાંને, સહુ સખીઓ છાને માને,
વીતડો તેં કાણુ જાણે રે, વાંકુ અમારૂ. વૃજ વનિતા. ૮
માંટે મરજાદે રેહેશો, જયસંગ કાઇને નવ કહેશો.
સમજીને સઘળુ સેહેશોરે, વાંકુ અમારૂ. વ્રજ વનિતા. ૯

પદ રાગ ગરબી.

આઘા રોહોને અલબેલડા,
અહીયાંથી તમે આઘા રોને અલબેલડા. ટેક.
સેલો વાળીને ગાય દોવા હું બેઠી,
હાંરે અવગ્નાની પશુ હેઠ પેઠી. અહીંયાંથી. ૧
શ્યામ શરીર તારૂં જોઇ નંદલાલા,
હાંરે આતો ગાય ભરે ફાળા. અહીંયાથી૦ ૨
મોર મુગટ તારો શીર પેચ દેખી,
હાંરે ગાય બીએ વગડાનુ પશુ પેખી અહીંયાથી૦ ૩
જુઓ જુઓ કાનજી ગાય આ નાઠી,
હાંરે આવી શી નટવર લાઠી. અહીંયાથી૦ ૪
ઘરનો પતિ મારો ઘેર નથી તેથી,
હાંરે વદુ છુ આંટલુ મરજાદથી. અહીંયાંથી૦ ૫
પાડોશણુ મારી પુરી વેરણ છે,
હાંરે જાણુશે તો અતિ આવરણ છે. અહીંયાંથી૦ ૬

જયસગનો સ્વામી સુણી આ ત્રુઠીયો
હાંરે હશી તાળી દઇ હઠીયો, અહીંયાંથી૦ ૭

પદ રાગ ગરબી.

મોર મુગટ ધારી, બેહેની પેલો મોર મુગટ ધારી,
વાહાલો મને લાગે એ મોરારી, બેહેની પેલો મોર મુગટ ધારી. ટેક.
વૃંદાવનમાં વાંસળી વાયે, હૈડુ હારો જાએ. બેની પેલો૦ ૧
ખાવું પીવુ મને ગમે નહી કાંઇ. ગમે નહી ઘર માંહી. બેની૦ ૨
મહી વેચવા મથુરાં જતી જાણી ઘાટ રોકે દાણી. બેની પેલો૦ ૩
નંદ કીશોરને નજરે હું નીરખી, હૈયામાં જાઉ હરખી. બેની૦ ૪
નંદ કીશોરને ઉભા રાખી અહી, જાવું ગમે મને નહી બેની૦ ૫
માથેથી મટુકી મહીડાંની ઉતારી, આરોગાતું ગીરધારી. બેની૦૬
મહીડાં આરોગીને મોહન મારી, મુખડુ ધુંએ ભરી જારી. બેની.૭
પ્રીતમની પ્રિતમાં હું પછી લપટાતું મહી વેચવા ભુલી જાઉં. બે.૮
સાંજ પડે રવી આથમે જ્યારે, ઘેર આવું હું ત્યારે બેની ૯
જયસગનો સ્વામી રંગ રશીંયો, પુદ છોડી નવ ખશીયો. બે. ૧૦

પદ રાગ ગરબી.

પ્યારા મુજ ઘેર આવોરે, પ્યારી પર પ્રીત કરી,
પનઘટ પર આ બેહુ રે ઉતાવળી આવું ભરી, ૧
પાછુ નહી ફરાયેરે, અહીઆથી આજ હવે,
સરખી સઉ સાહેલીરે, બાળે મને મેણાં દવે. ૨
માટે જઇ ઉભા રોહોનેરે, આંગણલામાં આજ તમે,
મુજ પાડોસી કેરાંરે છોકરડાં તો ત્યાંજ રમે. ૩
તમે તેને હુલાવીરે, ફુલાવી ત્યાં ફરતા ફરો,
કોઇ પુછે તો કહેજોરે રખે કાંઈ રોશ ધરો. ૪
હું તો આહી આવ્યો છુ રે, રોતાં સુણી બાળ બહુ.

છાનાં છપનાં મેં રાખ્યાંરે, ઝાઝું શું જ કહું ૫
એટલામાં હું આવીશરે દોડી દોડી દ્વાર ભણી.
ચિત ચિંતા ન કરશો રે, મોડું થાય તેહ તણી. ૬
લોહચુંબક ખેંચેરે, લોઢાને પ્રીત કરી,
તેમ મનડું આ મારૂંરે ખેંચાય છે મોહ ધરી ૭
માટે કોહો કેમ ભુલું રે, વેળાની વાતલડી.
નવ દેખું તો તમનેરે, છાનીં બળે છાતડલી. ૮
પ્યારા પૃથ્વીમાં બહુ છે રે, પ્રેમી પુરૂષોજ વળી,
પણ તમ સાથે મારીરે મેળાપની ગાંઠ વળી. ૯
વળી તે વળી જાણોરે, છોડતાં તો છુટે નહીં
બેઠી સજ્જડ સારીરે કહું કહું શું હુ જ કથી. કહી ૧૦
નાંખે નીરનું જો નાનુંરે, માછલડું કોઇ પયની મહી.
તો તે કદીએ ન જીવેરે, એવી ગતી મારી અહીં. ૧૧
દેખું દુનિઆમા દાહાડીરે, મરદ સહુ મેરી રૂપે,
એક મરદમાં મારીરે, નજર તમમાંહી ખુપે. ૧૨
બાકી સઉ વેશધારીરે, મારે મન દીસે ખરા,
માટે જયસંગ સઉનેરે, દ્રષ્ટિથી મેં કીધા પરા. ૧૩

પ્રેમ દર્શન ગરબી

મોહન તારી મોરલીને તું વાર રે, મોહન તારી મોરલીને તું વાર.
નહીતો વિપરીત વાત થનારરે, મોહન તારી મોરલીને તું વાર.ટેક.
એરે મોરલીએ મારાં મન હરી લીધાં રે,
ઓપીને ઘેલાં કીધાં રે; મોહન તારી મોરલીને તું વાર. ૧
મોરલીનો સાદ સુણી મળવાને માટે રે,
બેડાં મુકીને આવી ઘાટરે; મોહન તારી મોરલીને તું વાર. ૨
સાસુરે સસરો મારાં જેઠ જેઠાંણીરે,
વાત આતો સરવે જાણીરે, મોહન તારી મોરલીને તું વાર. ૩

જેશંગના સ્વામી તમે સમજાવો શાંને રે.
તોપણુ મનડું નવ માનેરે મોહન તારી મોરલીને તું વાર. ૪

પદ

શંકર સ્તુતિ

ફગનવા મોરા કરસે સરક ગયો રે. એ—રાગ
સજન બહુ શેવો, શિવ ભોળા નાથરે; પાતીક દુર જાવે.સંપત સુખ થાવે ॥ સજન. ॥ટેક॥ ૧ ॥ કૈલાસનીવાસીરે, ભકિત તોરી ખાસીરે; કરે જે નર નાર પામે તે ભવ પાર, ખરો તું તારનાર, નમુ જોડી હાથરે ॥ સજન. ॥ ૨ ॥ જય ત્રિપુરારી રે, જગત આધારી રે. લીલા છે પ્રભુ તારી, મંદ મતિ છે મારી, કહું છુ વારી વારી, કરો માફ પાપ રે॥ સજન ॥૩॥ મહાદેવ મહિમારે, વરણુવ કરતારે; પાર ન પામે કોઈ, વીચાર કરી જોઇ પૂરણ કીધો અલ્પ સ્વલ્પ ખરે ખાતરે । સજન ॥ ૪ ॥ જય જગતારણુ રે, અધમ ઉધારણ રે; જન્મ મરણ જાય, અવિચલ પદ થાય, જેને તું સહાય થા ગાય ગોકળદાસ રે ॥ સજન ॥ ૫ ॥

પદ

સંગત સંતનકી કરલે, જનમકા સારથક કછુ કર લે—ટેક
ઉત્તમ દેહી નર પાયા પ્રાણી—ઇસકા હીત કછુ કર લે,
સદગુણ શરણે જાકે બાબા જનમ મરણ દુર કર લે—સંગત.૧
કહાંસે આવે કહાંકુ જાવે—એ કછુ માલુમ કર લે,
દો દીનકી જીંદગાની યારો—હુશીયાર હોકર ચલ લે—સંગત ૨
કોન કીસીકે જોરૂ લડકે—કોન કીસીકે સાલે,
જદલગ પલોમેં પઇસા ભાઇ—તદલગ મીઠા બોલે—સંગત ૩

કહેત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ—બાર બાર નહી આના;
અપના હીત કછુ કર લે ભઇયા—આખર એકેલા જાના—સં. ૪

પદ

સંગત મત કરના ખોટી, દુનીઆ ઉલટી હએ જુઠી—ટેક.
સગા ભાઇ સો બુરા બોલે—સાલેકું સનમાના,
માઈ બાપતો ભીખ માગે—સસરેકુ જમખાના—સંગત. ૧।
જીસકા લેવે ઉસ ધમકાવે—બાત બોલે તીનિ;
સાધુ સંતકુ કછુ ન માને—રખે કાનપર પઘરી—સંગત ૨।।
કઉરી કઉરી માયા જોરી—લાખ કરોરા મોટા;
ચીઠી આઇ જેદ રામજીકી—ખોલ ગયા લંગોટા—સંગત. ૩।।
કહેત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ દુનીઆં બઇ દીવાની;
મહાદેવકુ છોડી દીયા ઓર પુજવા જાય ભવાની—સંગત. ૪।।

પદ

ખેલ સબ પેસેકા, સબ કુછ બાતાં હે પેસા—ટેક.
પેસા જોરૂ પેસા લરકા—પેસા બાબા બહેનાં;
પેસા હાતી ઘોડે પલાના—પેસા લગે નીશાનાં—ખેલ. ૧।।
પેસા દેવ, પેસા ધરમ—પેસા સબ કુછ ભાઈ;
પેસા રાજા રાજ કરાવે—પેસા કરે લઢાઇ—ખેલ. ૨।।
પેસા હાતીપે અબુજ ચડાવે—પેસા ઘોડે ઉરાવે;
એક દીન પેસા બદલ ગયા તો—પાઉમેં લગર પરાવે—ખેલ ૩
પેસા ગુરૂ પેસા ચેલા—પેસા ભકતી કરાવે;
કહેત કબીરા સુન ભાઇ સાધુ—પેસા જીવ છોરાવે. ખેલ ૪।।

પદ

સબ પસેકા ભાઇ, દીલકા સાથી નહી કોઇ—ટેક
ખાને પીનેકું પેસા હોય તો—જોરૂ બંદગી કરે;
એક દીન ખાના નહી મીલે તો—પીરકે જવાબ કરે. સબ ૧।।
જબલગ અપને પલ્લેમે પઇસા—તબ લોક સલામ કરે;

અપનાં પઈસા નીકલ ગયા તો–કોઇ નહી મીઠા બોલે–સબ ૨
ભાઇ બંધ ઓર બહેન સાલે–સબ પેસેકા ભાઇ;
દીલકા સાથી કોઈ નહી રે–કહેત કબીર સુનાઇ–સબ. ૩

પદ

ક્યાં ગયોરે પેલો મોરલીવાલો, અમારાં ઘુંઘટ ખોલીરે.
ક્યાં ગયોરે પેલો વાંસળીવાળો, અમને રંગમાં રોળી.રે ટેક.
હમણાં વેણો ગુથી હતી પેરી કસુંબલ ચોળીરે,
માત જશોદા સાખ પુરે છે, કેસર છાટયાં ગોળીરે. ક્યાં ગયોરે
જળ જમુનાં ભરવા ગયાં તાં, બેડુ નાખ્યુ ઢોળીરે,
પાતળિયો પરપંચે ભરીયો, અમે તે અબળા ભોળીરે ૨
પ્રેમતણી પ્રેમદાને અંતર, ગેઅનિ મારી ગોળીરે,
મીરાંબાઈ કહે પ્રભુ ગિરિધર નાગર, ચરણ કમલ ચિત ચોળીરે ૩

પદ.

હારે કોઈ માધવ લ્યો માધવ લ્યો, વેચતી વ્રજ નારીરે હારે,
માધવને મટુકીમાં ઘાલી, ગોપી લટકે લટકે ચાલીરે. હાંરે.
હારે ગોપિ ઘેલી શું બોલતી જાય, કાન મટુકીમાં ન સમાયરે,
નવ માનો તો જુંવો ઉતારી, માંહી જુવે તો કુંજબિહારી, હાંરે.
વૃંદાવનમાં જતા ધારી, વાલો ગૌ ચારે છે ગિરધારીરે, હાંરે
ગોપ ચાલી વૃંદાવન વાટે, સૌ વ્રજની ગોપિયો હાથેરે. હાંરે
મીરાં કહે પ્રભુ ગિરિધર નાગર, જેનાં ચરણ કમળ સુખ સાગ
રરે. હાંરે

પદ

ચીત લાગ્યું મહાવિર તોરે ચરણુનસે એ—રાગ
ધ્યાન લાગ્યું મહાદેવ તોરે ચરણુનસે; ચરણનસે હર ચરણુનસે।।
ધ્યાન ૧।। સોમવારકુ સેવક આવી સેવા કરત પ્રભુ તનમનસે

ધ્યાન ૨॥ મનમોહન તોરે દરશન કરનસે પાપ છુટત સબ તન મ
નસેં ધ્યાન ॥૩॥ એક ઘડી પ્રભુ તોએ જપેતો; ડરે કયું ફીર જમ
કીંકરસે ॥ ધ્યાન ॥ ૪ ॥ શુક સનકાદિક જપત અહોનિશ;
ઇચ્છા કરત ભવ તરનનસે ॥ ધ્યાન ॥ ૫ ॥ ગોકુલદાસ ઉર
આસ તુમારી,; રાખો પ્રભુ મોહે ચરણનસે ॥ ધ્યાન ॥ ૬ ॥

પદ

ભવ ભજન ગુન ગાઉંગી, રમતે રામકું રીજાઉંગી–ભવ
ભજન ॥ ટેક ॥ બન બન જાઉં પતર નહી તોરૂં–ના મેં
ડાલ સતાઊંગી ડાલ ડાલ બીચ સાહીબ–ચુરી
ચુરી સીસ નમાઊંગી–રમતે. ૧॥
જડી ન રાખું બુટી ન રાખું–નામેં બઇદ કહાઊંગી,
સદગુરૂ બઇદ મીલે અવીનાસી–ઉનસે હાત દેખાઉગી–૨॥
દરશન કટારા દરશન કે–બાંધુ નેનકે બાન ચલાઉગી.
પાંચ મોહોર પચીસ બસકર–મુજસે મુજરે આઊંગી–રમ૦ ૩
પાંચ મુખી ગંગા જલ લેકર–માન ગુમાન બાહુંગી,
સબ સાધનકે રતન મીલા કે–માથે સાથ ચઢાઉંગી રમ, ૪
તીરથ જાઉં મેં જલમે નાહું–ના મેં જીવ સતાઉંગી,
કહે કબીર સુન ભાઇ સાધુ–મનહી તીલક લગાઉગી– ૫

પદ–રાગ–સામગ્રી

લોચન મનનોરે ઝગડો લોચન મનનો,
રસિયા તે જનનોરે. કે ઝગડો લોચન મનનો. ટેક.
પ્રીત પ્રથમ કોણે કરી નંદ કુંવરની સાથ,
મન કહે લોચન તેં કરી, લોચન કેહે તારે હાથ. ઝગડો ૧
નટવર નિરખ્યા નેંન તેં, સુખ આવ્યું તુંજ ભાગ;

પછિ બંધાવ્યું મુજને લગન લગાડી આગ. ઝગડો લોચન ૨
સુણ ચક્ષુ હું પાંગળું, તું માહરૂં વાહન;
નિગમ અગમ કહિ સાંભળ્યું દીઠાવના ગયું મન. ઝગડો૩
ભલું કરાવ્યું મેં તને સુંદર વર સંજોગ,
મને તજી તુ નીત મળે, હું રહું દુઃખ વિયોગ ઝગડો ૪
વનમાં વ્હાલાજીકને, હુંય વસુ છું નેણ;
પણ તુંને નવ મેળવે, હું નવ ભોગવું ચેન. ઝગડો. ૫
વ્હેન નથી મન કયમ તને ભેટે શ્યામ શરીર;
દુઃખ માહારે જાણે જગત, રાત્ર દિવસ વહે નીર ઝગડો.૬
મન કહે ધીક -હદે, ધુમ્ર પ્રગટ જ્યાં હોય,
તે તુજને લાગેરે નેન. નેહ થકી તુ રોય. ઝગડો ૭
એ બેહુ આવ્યાં બુદ્ધિ કને, તેણે ચુકાવ્યો ન્યાય,
મન લોચનનો પ્રાણ તું, લોચન, તું મન કાય ઝગડો ૮
સુખથી સુખ દુઃખ દુઃખથી, મન લોચન એ રીત,
દયા પ્રીતમ શ્રી કૃષ્ણ શુ. બેહુ વડેથી પ્રીત. ઝગડો ૯

રાગ (મુજે છોડ ચલા બનજારા)

જય જય જય જગદાધારા; શિવશંકર ભોળા પ્યારા. જય. ॥૧॥
તુજ ચરણે નમાવું શીશ, જય જય ગીરજાપતી ઈશ જી;
ધરૂ ધ્યાન તમારૂં વહાલા શિવશંકર ભોળા પ્યારા. જય. ॥ ૨ ॥
બમ બમ બમ બમ બમ ભોળા, ધરો હાથ ભસ્મના ગોળાજી;
ભક્તોનાં દુઃખ હરનારા, શિવશંકર ભોળા પ્યારા. જય. ॥ ૩ ॥
શોભે ગલે રૂદ્રની માલા, શિરે વહે ગંગાની ધારા જી;
બાબુલનાથ ટેકરીવાલા, શિવશંકર ભોળા પ્યારા. જય ॥ ૪ ॥
સ્વામી શભો સુખ સુખ કારી, ચીત ધરો વિનતી મારીજી;
ભક્તોને સહાય કરનારા, શિવશંકર ભોળા પ્યારા જય. ॥ ૪ ॥
અરપુ ભાંગ ધતુરો ભાવે, જન્મ મરણથી મુકાવે જી,

થઈ દાસ પુજું ચરણુ તાહરા. શિવશંકર ભોળા પ્યારા. જય. ૬ ।
અદભુત લીલા પ્રભુ તારી. ભુત પ્રેતની ટોળી ભારી જી;
હર હર દુઃખ હરનારા, શિવશંકર ભોળા પ્યારા. જય, ૭ ।
ખોપરીમે ભોજન કરતાં, નીશદીન લહેરમાં ફરતાં જી;
ત્રીસુળસે ત્રીપુરકુ મારા, શિવશંકર ભોળા પ્યારા. જય ॥ ૮ ॥
જય જય જય શિવ ઓંકારા મન વાંછીત ફળ દેનારા જી,
ગાવેં ગોકુળદાસ ગુણુ તારા, શિવશંકર ભોળા પ્યારા. જય ૯ ।

હોરી

કૈસી હોરી દિખાઉં આજ કહું મોહન પાઉં । ટેક । હાર ગઇ તુમ સબ વ્રજબાલા મેં નંદલાલ હરાઉં । દેખો રી મેરો ખેલ ખિલાડન કૈસી ખેલ ખિલાઉં । ખિલાડન નામ ધરાઉં ॥ આ. છીન લેઉં વાકી બાંકી મુરલિયા બાંકો મુકટ દૂરાઉં । બાંકે કી સુધ કે નાકે મેં કાહુ તો બાંકી કહાઉં । બાંકે બિહારી બનાઉં ॥ આ૦ ॥ ખંજન સે દ્રગ અંજન આંજનિ રંજન નામ મિટાઉં । નાક બીચ નકબેસર દે કે નાક ચને બિનવાઉં । હોરી કો સ્વાદ ચખાઉં ॥ આ૦ ॥ લાલ ગુલાલ બાદલ છાઉં રંગ કો મેહ બરસાઉં । બીર અબીર કી બિજુલી ઝમ ઝમ ચમચમ ચમ ચમકાઉં । ધમાર મલાર સી ગાઉં ॥ આ૦ ॥ કેસર કીચ કપોલ લગાઉં તન મન હાર પટાઉં ॥ નાગર અંગ અનંગ લજાઉં ચરન પરસિ બલિ જાઉં । ક્ષમા અપરાધ કરાઉં ॥ આજ કહું મોહન પાઉં, કૈસી હોરી દિખાઉં ॥ ૧ ॥

હોરી

બ્રજ મેં ફિર બીન બજી હે । ટેક । ?િસે બીન સુનીજે રાધે આધી સુધ આધે જી હે । અબ જો બીન સુની ?ં સ્યામા મેરે જાન ન જી હે । આગે ?િકી મરજી ? ... ધે

રસ રંગ બુડ રહી હે લલિતા લાજ તજો હે । તનક ભનક સુન બાન પ્રબીના બનકો જાત ભજી હે । નેક હિયરે ન લજીહે ॥બ્ર૦ ॥ યા બીને વૃંજબનિતન પર મેનકી સેન સજી હે । ભારત તાન બાન સમ કસ કસ લેત સરાશર જીહે । બુધિ કેસી ઉપજી હે, બ્ર૦ ॥ બરજોગી બરજો નન્દનંદનકો વાતે કહા ગરજી હે । ચોર જીવ નિરજીવ જગત જડ સરજીવન કરજી હે । વાહો તે કર અરજી હે, બ્ર૦ ॥ જો હોગી સો હોય રહેગી જેહિ બિધિ બિધિ સરજી હે । તુ નાગર નાગર પ્રભુ પગપર પરત સદા ચિરંજી હે । યહો દીનો બરજી હે । વ્રજ મે ફિર બીન બજી હે ॥ ૨ ॥

હોરી

સાંવરે તોસો અરજ હમારી । ટેક । ભસ્માસુર વરદાન પાય કે મનમે કપટ બિચારી । ભસ્માસુર કો ભસ્મ કિયો તુમ પલ મેં આય મુરારી । બિથા શિવ જી કી ટારી । (સાં૦) જનકનન્દની હરિ લંકાપતિ માન કિયો અતિ ભારી, રાવન મારિ ગરદ કરિ ડારયો સુવરણ લંકા જારી । ભઇ તીહું પુર ઉજિયારી (સાં૦) દુષ્ટ દુસાસન ચીર ઘસીટત કૃષ્ના બેગ પુકારી । નગન દ્રુપદિ કાહુ ન દેખી અમ્બર દયો હે બોહારી દૃષ્ટિ કરૂના સો નિહારી (સાં૦) કેસી મારયો કંસ પછારયો પટક પુતના ડારી । જન હરચરન ચરન બલિહારી ટરિહે બિપતિ હમારી । પડો જી મેં શરન તિહારી । સાંવરે તોસે અરજ હમારી ॥ ૩ ॥

હોરી

અવધપુર ધુમમચી હોરી ખેલત રાજકુમાર ॥ ટેક ॥ રામ લચ્છમન ભરત શત્રુહન કરિ રહે અજબ બહાર । ઇત તે ભાઇ જનકનન્દની કર પિચુકારિ સંભાર (અવધ) રઘુપતિ હરખિ નિરખિ સિય મુખ કો દિયો ગુલાલ રૂપ ડારે

સાજ ભરી ત્રીભોવન મહારાની કરત રંગકી માર (અવધ)
રતિ રંભા ખડિ કરત અચમ્બા મદન ગયો મન હારા
કહે હરચરન દોઉન કી છબિ લખિ મગન સબૈ નરનાર
અવધપૂર ધુમમચી હોરી ખેલત રાજકુમાર ॥ ૪ ॥

હોરી

હોરી કુંજન આજુ ભઇ શ્યામ શ્યામમો ॥ ટેક ॥ બાલ
બાલ જુથ સંગ મોહન લીન્હો કરિ કરિ સાજ નઇ)
ગ્વાલિનિ જુથ સિંગાર સાજી કે રાધે સાથે લઇ (શ્યામ
નાચત શ્યામ નચાવતિ રાધે હસિ હસિ તાલ દઇ । બિશ્વ
રૂપ છબિ હેરત હરિ કે સબ સખિ શ્યામ ભઇ શ્યામા
શ્યામ સો હોરી કુંજન આજુ ભઇ ॥ ૫ ॥

હોરી

બ્રજમેં જનિ આજું બસો રી ॥ ટેક ॥ ગ્વાલ સખા સબ
સંગ લિયે હે ઢુંઢત ફિરત સબ ખોરી । જેહિ પાવત તે
રિ રંગમે બારત બદિયાં પકર ઝકઝોરી । ખોલ દ્રગ ઉત
ચિત ભોરી (વ્રજ) ઘેર લિયો હરિ સબ સખિયન મિલ
રાધા મલત મુખરો રી । વિશ્વરૂપ છબિ દેખિ શ્યામ કી
અતિ આનંદ બઢો રી । ભલે, યહ ખેલ મચો રી । (વ્રજ) ૬

હોરી

છેલા કામોમેં ખેલોંગી ફાગ । ટેક । તુંમ તો ચલે પર દેશ
પિયારે જબ કલક ગુન લાગ (છેલા) તુંમ બિન કો યહ મો
ચન હારી મેરી પ્રેમ કો બાગ । જબ યહ પેડ મચેન ભગે
રે નાથ સાજ તજિ ભાગ । છેલા કામોમે ખેલોંગી ફાગ ॥૭॥

હોરી

લાજ કી બતિયાં અબ ન સહુંગી । ટેક ॥ જો તુમ ખોટી
ખરી હરી કહિહો એક કી લાખન મેહું કહુંગી (લાજ) જો
અંચલા તુંમ મેરી ગહોગે મેંહું તેરો સિર પાગ ગહુંગી ।

ચોટી પકડ ચમોટી બનઇ હે, વાહી કરૂંગી મેં જો જી ચંહુ ગી (લાજ કી) જો તુમ લોલ કપોલ પરસિહો તો ચુટકી ભરી નાંક ધરૂંગી । જો અંગિયા પર હાથ ચલેહો હાથ છો ડે બિન મેં ન રહુંગી (લાજકી) દુર સે બાત કરો મન મો હન સબ સુખ મેં યાહી મે લહુંગી। જો લખિ લેહે નાથ આજ કહું તો જમુના બીચ જાય બહુંગી (લાજ કી) ॥૮॥

સવૈયા

મો મનમેં નિહચે સજની યહ તાત હુંતે પ્રન મેરો મહા હે । સુન્દર શ્યામ સુજાન સિરોમનિ સો હિય મેં રમિ રામ રહા હે ॥ રીત પતીબ્રત રાખિ ચુકી મુખ ભાખ ચુકી અપની દુલહા હે । ચાપ નિગોડો અબૈ જરિ જાહ ચઢો તો કહા ન ચઢો તો કહા હે ॥ ૧ ॥

સવૈયા

ટુટતહી ધનુ કે મિલિ મંગલ ગાઇ ઉઠી સગરી પુર બા લા । લે ચલી સીતહિ રામ કે પાસ સબૈ મિલિ મન્દમરાલ કી ચાલા ॥ દેખત હી પિયકો હરિચન્દ મહા મુદ પુરિત ગાત રસાલા પ્યારી ને આપુને પ્રેમ કે જાલ સી પ્યારે કે કઠ દઈ જે માલા ॥ ૨ ॥

સવૈયા

એક હેં ગૌતમ નારી કે તારક કૌસિક કે મખ કે મખ કે રખવારે । કઉસીલા નન્દન નેન આનંદન એઇ હે પ્રાન જુડાવન હારે ॥ પ્રેમિન કે સુખ દેન મહા હરિચન્દ કે પ્રાન હુ તે અતિ પ્યારે । રાજદુલારી સિયા જુ કે દુલહ એઇ હે રાઘવ રાજદુલારે ॥ ૩ ॥

સવૈયા

ાર લસે ઉત મોરી ઉતે ઉપમા ઇકહું નહી જાત લહી
હે । કેસરી બાગી બનો દોઉ કે ઇત ચન્દ્રિકા ચારૂ ઉતે કુ
લહી હે ॥ મેંહેદી પાન મહાબરે મેં હરિચન્દ મહા સુ
ખમાં ઉલહી હે । લેહુ સબૈ દ્રગ કો ફલ દેખહુ દુલહ
રામ સિયા દુલહી હે ॥ ૪ ॥

સવૈયા

દુલહ ત્યોં દુલહી કો જુવાં સખિયાન લઈ સિવિ ખેલાવન
લાગી ।લઇ મુકતા મનિમાનિક હીરન પાનિ ઉછાલન
લાગી સોહાગી ॥ શ્રી રઘુરાજ બિદેહ લલી તહં દોહુન કી
દુગુની દુતિ જાગી । માનો હજારન તારન કો રબિચંદ
ધારન લાગે સુરાગી ॥ ૫ ॥

સવૈયા

ગાવતી ગર્બ ગહે ગુન કો મૃદ ગીતન ગોરી સુ દઈવ હું
ગારિન હારે લલા અબ હારે લલા અસ ભાખતી દેતી
તિયાં બહુ તારિન જીતી હમારી લલી રઘુરાજ મગાઓ
દ્રતઇ અનુંજ્ઞા મુનિ પ્યારિન । નાતો બિચાર કે બાત
બિદેહ બોલાઈ હે રાવરેકો મહત્તારિન ॥ ૬ ॥

સવૈયા

આતુરા ચાતુરી ભુલિ ગઇ સબ મોહની રૂપ કીરીત પરાની ।
રાવરે કો ઠગિવો રહ્યો આવત બાપુરે બાબરે કો પહિચાની
જાનકી જાની હતી ન સુજાન લગે જુવા ખેલન જીતહી
જાની ચંચલતા ન ચલી રઘુરાજ કરી બલી સો જો છટી
છલ છાની ॥ ૭ ॥

સવૈયા

ફ્રેટે કસે કટિ મેં ચટકીલે મજીલે મહીપ લલા હે અનોખે ચોલકે ત્યોં મુકુતાફલ માલ સુતારાવલી છબિ છીને અદોખે ખેલન ફાગ સજે રઘુરાજ સુરાજ કુમાર મહા ચિતચોખે અંગની અંગ ઉમંગ ભયે જિન જોહત હોત અનંગ કે ધોખે ॥ ૮ ॥

સવૈયા

દેખિ સખી સબ રાજકીસોરન ચિતકે ચોરન સો અનુરાગી બાજે બજાવન લાગી અનેકન ગાવન લાગી ધમારિ સુરાગી ॥ આયે લલા અબ આયે લલા અબ જાન ન પાવેં સખાન લઈ ભાગી । શ્રીરઘુરાજ કો ધાય ધરો ઝુકિ ઝારિ કે ઝોરીન સંગહિ લાગી ॥ ૯ ॥

સવૈયા

કોઈ ગોરી કહી કઢિ કે ન રહેંગી જબૈ લગિ આપ કે પાંઇહોંના । મોહિ આનિ કીસોરી કી કે બરજોરી બન દઇહોં છોરી બચાઈ હોના ॥ તુમ ચોરી કરી ચીતકી રઘુરાજ લલા જો કહુ ભગી જાઇહો ના । ઝિલ ઝિઝારી કે ઝોરી જુ મોરેં મુખ નો સિયા સખી ફેરી કહાઈહોં ના ॥ ૧૦ ॥

સવૈયા

સો સખિ નાગરિકી સુન બાત દિયો હરિ હેરિ હરે મુસકાઇ । કોઈ સુજાન સખા કહ્યો નર્મ કહું રઘુબસિન હાર ન પાઈ ॥ તું કહે કેસે વૃથા અરી બૈન ઇતે પિચકારિન કી ઝરિ લાઈ । હે રઘુરાજ સખા બિજાઈ બિજે પાય કે જે નિસાન બજાઈ ॥ ૧૧ ॥

સવૈયા

કાગજ તો ના ઉઠે કર તે લિખની કર કંપિત કોન ઉઠાવે લાલન દ્રષ્ટિ પરે જબ તે વહ નાંમ સુને અંસુવા ઝર લાવે ॥ પ્રેમ સખી મધુકી મખિયા મન જાય ફસ્યો ફિરુ હાથ ન આવે । મુરતિ શ્રી રઘુનંદન કી લિખતે ના બને લખતે બનિ આવે ॥ ૧૨ ॥

સવૈયા

સીતા કથા સુનિ કે દસકન્દર ભેજ્યો મરીચી કુરંગ બનાઇ જાનકી કી રૂખ રાખન કે હિત લઈ ધનુંબાન ગયે પ્રભુ ધાઈ ॥ દોરત દુર દુરાત દેખાત લેવાઈ ગયો રઘુનાથે લો ભાઇ । જાનિ ખલે તેહિ નાથ હલ્યો સર તે જિમિ દક્ષ કો અક્ષ રિસાઈ ॥ ૧૩ ॥

સવૈયા.

આપને હાથસોં દાહ કિયો જો ગયો મરી જાનકી હેત જટાઈ । ત્યોંહી કબન્ધકી સાપ છોડાઈ સરોવર મેં સવરી ફલ ખાઇ ॥ મિત્ર બનાઇ સુકંઠ કપીસ કે તાલહિ બેધ્યો સુ બાન ચલાઇ । બાલિ કો મારિ કે બાલિ કે બંધુ કો બાલિ કો રાજ દિયો રઘુરાઇ ॥ ૧૪ ॥

સવૈયા

દીપક જારી ધરયો મઠ ભીતર સુન્દર શ્યામ સખાઉ જિયારી ચારૂ ચકોર ચહું દિસિ બોલત નાગ પચાસ ગરે મુખ ભરી ॥ બેલ ચડે ડમરૂ કર સોહંત ગંગ તરંગ જટા સિર ધારી । તો સદા શિવ ધ્યાવત હોં કૈલાશપતી પતિ રાખુ ગારી ॥ ૧૫ ॥

સવૈયા

ગંગ કહે મેં રૂદ્ર કરોં ગજ ચર્મ કે ખાલ. અરૂ બ્યાલ ગ. મેં । કાલિન્દિ ભાખત કાન્હ કરોં બ્રજમંડલ કે સિર છત્ર ધરે મેં ॥ સારદહૂ કહે બ્રહ્મ કરોં ઘનશ્યામ ચતુર મુખ બેદ ભરે મેં । પાપી મરયો એક બેની મેં આય કે ફેર પરયો ઉનકે ઝગમેં ॥ ૧૬ ॥

સવૈયા.

જે જન એક સુ કોસ કે બીચ મેં થાવર જંગમ જેબ પુ ડારે । ત્યોં ત્યોં લહે નિરબન તતક્ષન અક્ષન તે દ્વિજ રામ નિહારે ॥ ગૌરિ કે ઇશ કૃપા કરિ કે તહાં તાડક મન્ત સુનાય કે તારે । મમી પુરી. સી ન ઓર પુરી તિહું લોક મેં કીરતિ બેદ પુકારે ॥ ૧૭ ॥

સવૈયા

હેમ પતાકે રથે ફહરેં ત્યોં હજારન મત મતંગ તુરંગા ॥ ત્યોં કનકે કવચે પહિરે ભટ રામ કે દેખન છાયે ઉમંગા ॥ બાર વધુ કરેં મંગલ ગાન લિયે ઘટ મંગલ સાજી કે સંગા । બારહી બાર બિલોં કે બિમાન ભયો તિનકો છન કલ્પ અભંગા ॥ ૧૮ ॥

સવૈયા

સુભ જોગ મહુરત સાધિ ઘડી કબિ કાવ્ય કરે પઢિ અસ્તુતિ તેરી । કામના પુરણ તું કર દેત જહાં લગિ હેં જગ મેં સબ ઘેરી ॥ આન કે દાંવ હમારો લગ્યો ભવ સાગર પાર કરો એહિ બેરી । મેઃ પૂકારત આરત હે જગદમ્બ દય કરિ લે સુધિ મેરી ॥ ૧૯ ॥

સવૈયા

એસો પરયો જગ કે પરપંચ મેં પુજા કરી નહિં રંચક તેરી। તો કૃપયા કરિ પાયો અરામ સો નામના તેરો લિયો એક બેરી॥ કામ મેં ક્રોધ મેં લોભ મેં મોહ મેં ગાન હુંને મદને મત ઘેરી યા કલિકાલ કે આપત મેં પત રાખિયો પારવતીપતિ મેરી॥ ૧૯ ॥

કવિત

સેવકન મંહે દુખ દારિદ બિહંડે બરદાયક અખંડે ખંડઇ દુરજન કહા કહે। રાજે સિર ચન્દે મધવાદિ સુર બન્દે છાંડિ છાંડિ છલ છન્દે પદ પંકજ સદા ગહે॥ એહી કબિ લાલ એસે સઇજકે સુતા કે સુત મેરે દુખ ભાજે નહીં અવગુન કહા ગહે। લીને ધનું સાયક અસુર રિ કુલ ઘાયક સો એસે ગનનાયક સહાયક સદા રહે॥ ૧॥

કવિત

મોહન મન મૂસ પર મોદિત ગણેશ વેશ ગિરા હંસ ઉપર સરસ સુખમાસની। પ્રેમ ભરે આછે હર કુટ કૈલાશ પર સિંહ પર બિમલ ભવાની દુખનાસની॥ બિધિ બૈઠિ રચત નરાયણ કમલ પર ભારી વૈકુંઠ પર રમા સુખરાસની। ગુઠ ગુણ સહિત ગોબિન્દ હે ફનિન્દ પૈ બિન્દ પૈ બિસદ બિરાજે બિન્દ બાસની॥ ૨॥

કવિત

સરન ગયે સદા ગોપ કે સમાન કરત જોત જગે જાકી રચના ન નેક ન્યારી હે। ક્રોધ હો કો કંસ કે બંસ કો બિંસ કીની થાપ કરિ દીન્યો હે બિભીશન રાજ ભારી હે।

નાથ કવિ કહત જાકી કલાકો ન કારાપાર જગમે અપાર હું
તિ જાગે ઉજ્યારી હે। યસુદા દુલારી સો તો હિયે તે ન
હોત ન્યારી અષ્ટ ભુજા ધારી સો હમારી રખવારી હે ॥૩॥

કવિત

સો મુખી સહસ્ત્ર મુખી લક્ષ મુખી કોટી મુખી અર્બ ખર્બ
મુખી સદા ગાજતે રહત હે। ભનત કબિન્દ ભુજ ભારે
અસ્ત્રધારે દલ દૈતન દલન કો તરાજતે રહત હે ॥ તીન લો
ક ઉદર મેં રાખિ કે ગુદર કરે કુદરત કૌતુકી કલા કાજતે
રહત હે। રાજતે રહત શોભા સાજતે રહત જન આપને
કો અમ્બિકા નેવાજતે રહત હે ॥ ૪ ॥

કવિત

એક ઓર માંગ મુક્તાન કી સંવારી એની એક ઓર સેત
સેત સુરસરી ધાર હે। એક દગ અંગન અનલ દગ દુસ
રેને એક કાન ઢાર એક કુંડલ સુઢાર હે ॥ એક કતિ બસ
ન કરિ કીકત એક ઓર આધે મુંડમાલ આધે હીરન કે
હાર હે। આગિલે ચરણ મેં મધુર ધુનિ નુપુર કી પાછિલે
ચરન મેં ફની કી ફુંફકાર હે ॥ ૭ ॥

કવિત

સોહત અનુપ ભાલ બાલચન્દ દુઇજ કે હરિપદ જાયમાન
ગંગ સિર ધારે હેં। કર મેં કરાલ શુલ લીન્હે સુલ નાસ
ન કો ડમરૂ બજાવે મુખ સિંગી ધુધુકાર હે ॥ કહત કેદા
ર નીલકઠ ગર મુંઢમાલ લોચન બિશાલ લાલ કામદેવ જા
રે હે। દેવહિ ઉબારે બિશ જરત નિહારે ભારે કાશીપતિ
વારે સો હમારે રખવારે હે ॥ ૬ ॥

કવિત

અમલ કમલ સમ ચરન હરન મલ મન મહ જપત અમ
ર જયકાર કર। રજત બરન સમ લસત ગરલ ધર લખત
ખલન દલ હરત થર થર ॥ મદન સકલ બસ કરત અ
ચર ચર કરત ખપ્પર ઉર ધરશત ધર ધર। હરહર ભંજન
કરત ખલ ભગ અઘ દરદ ન રહત કહત હર હર હર ॥૭॥

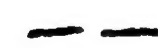
કવિત

શિવ જટા મ્યાન તે કઢી હે સૈલ સાન ચઢી મઢી મુઢ પુ
નિ કઠિન કરાર હે। ભનત પ્રસન ધરયો સોકલ ભગીર
થ જુ ચમકે ચહું દિસાન મહિમા અપાર હે॥ દેખે પર
મારથી પુનીત અશ્વ પારખી ને જ્ઞાની ભટ ભીર ધ્યાની ક
રત બિચાર હે। અઘ અરિ બરૂથ લુંથ જુથ મથકારી
વે કોમાનો સુરસરી ધાર આછી ખરગ ધાર હે ॥ ૮ ॥

કવિત

શાસ્ત્ર કો અચાર હે બિચાર ચાર બેદન કો જસ હે પ્રતા
પી ભગીરથ નરેસ કો। મુનિન કો ધામ અસ્થાન મુકત રૂ
પિન કો પાન સુધા રસ કો યહ ગાન હે ગનેસ કો ॥ બુધ કે
પ્રકાર પ્રતિહાર બ્રહ્મ લોક હી કો દુખ વન્દ કાટિવે કો તેજ
હે દિનેસ કો। ગ્યાન કબિસાર ગિરિરાજ કી કુમારિકા કે
ગંગા કે પ્રવાહ મોર માલા હે મહેશ કો ॥૯॥

કવિત

તારે કેતે પતિત ઉધારે કેતે અધમન કો મુંકત કો સુધારે
અંગ બિમલ કરિ ડારે હેં। જમપુર ઉજારે જમદુતન નિ
કરે જાસોં ચિત્ર ગુપ્ત હાર બેઠે ચુપ હો વિચારે હે॥ ડંડ

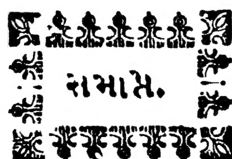
દેનહારે સબ રહે ગમખારે દિયો તુંરત નગારે ભીર પાન
ક કી ટારે હે ॥ ગંગા કે ચરિત્ર ન્યારે દાસ કહત લલકારે
તેરે ધ્યાન ધારે તિન ખોએ પાપ સારે હે ॥ ૧૦ ॥

કવિત

જા દિન તે દેવનદી આઈ મહિ મંડલમેં તા દિન, તે જ
મગન કે મુહ ગસિ લાઇ હે। પાપિન કે પાપ કો રચેક ન
હિ રહન દેત જારિ દેત જેસે તુંલ આગ કિનિકાઇ હે ॥ કહત
કેદાર એક બુન્દહું કિએ જે પાન આલસહું લીને નામ સુર
બાસ પાઇ હે। બિધિવત નહાઈ મન લાઇ ગંગ પુજા કરે
તાકે ફલ કહિબે કો સારદા ચુપાઇ હે ॥ ાં ૧૧ ॥

કવિત

સુર સરી કહેમે તો કરેંગી મહેસ યાહી યાકી પ્રીત રીત
મો મેં ગાત કે પખારે કી। સારદા વખાને યહ કમલ મે
હિ મેંહી લેત કાલિન્દી કહે કાન્હ કરેંગી સકારે કી ॥ ઉધી
નાથ ન્હાત હે ત્રીબેની જી કે સંગમ મેં મહિમા અપાર મે
હિ માહિ દેહ ધારે કી। જોં લો તરે તરે તોં લો ઝગરા કે
ઝંઝટ મેં એચા એંચી હો રહી ના પાતકી બિચારેકી ॥૧૨।

સમાપ્ત.

જાહેર ખબર.

અમુલ્ય લાભ ગુમાવતા નહીં!

લોક પ્રિય વાંચવા લાયક, બોધ દાયક, અતિ રસીક વારતાઓ. ગાયન, હીસાબ ગણીતનાં પુસ્તકો જથાબંધ અને છુટક નીચે લખેલે ઠેકાણેથી મળશે. બહારગામના ગ્રાહકોને પોષ્ટેજ તથા વેલ્યુપેએબલનો ખરચ વધારે પડશે.

પુસ્તકોનાં નામ.	રૂ.	આ	પા.
જૈન વિવેક વાણી યાને જૈન ધર્મ સાર સંગ્રહ...	૩	૦	૦
જૈન જ્ઞાન પ્રકાશ કથા સંગ્રહ ભાગ ૧-૨ દરેકના	૧	૮	૦
જૈન કથા સગ્રહ ભાગ ૧ લો...	૧	૦	૦
જૈન દીપક સ્તવનાવલી	૦	૪	૦
જૈન કથા સંગ્રહ ભાગ ૨	૦	૪	૦
ગોળ લાકડાના ગજ દોરીના હીસાબની બુક ...	૧	૦	૦
પગાર ગણીત...	૦	૬	૦
લોક પ્રીય કથા સંગ્રહ ભાગ ૧—૨ દરેકના ...	૦	૬	૦
ગરબા સાર સંગ્રહ......	૦	૪	૦
લોક પ્રીય ગાયન રસ ભાગ ૧-૨-૩-૪ દરેકના	૦	૪	૦
લોક પ્રીય કબીર પદ સંગ્રહ	૦	૪	૦
વૈષ્ણવ ધર્મ પ્રકાશ રાગમાળા ભાગ ૧	૦	૪	૦

મુંબઇ—**કાલબાદેવી**—પંડિત જેષ્ઠારામ મુકુંદજી **અમદાવાદ**—ગુજરાત વરનાક્યુલર સોસાઇટી—**રાજકોટ** લખમીચંદ ઉત્તમચંદ—**ભાવનગર**—જૈન ધર્મ પ્રકાશ સભા.,

ગેલાભાઈ લીલાધર.

ઠેકાણું-કચ્છ મહારાઓશ્રી ખેંગારજી લાયબ્રેરી
મુંબઈ માંડવી બંદર.